

આચાર્ય શ્રી આત્મચંદ્રસૂરિ અન્યમાયા (૧૦)

પૂજ્ય પાદ શ્રી આત્મચંદ્રસૂરિશ્વર સદ્ગુરુભ્યો નમો નમઃ

સ્તવન-સંગ્રહ.

સંચોષક—

મુનિમહારાજ શ્રી સાગરચંદ્રજી.

સાંખ્યીય મહારાજ શ્રી રાજશ્રીજીના સદ્ગુરુશ્રી આ પુસ્તક જપાવવામાં
આર્થિક સહાય આપનાર સ્ત્રીપતીય નિવાસી સુશ્રાવક
શા. નગીનદાસ પોપટલાલ તેમના ધર્મપત્ની
શકરીબાઈના સ્મરણાર્થે.

પ્રકાશક.

શ્રી જૈનજી સીંગ સરસ્વતી સભા તરફથી
શા. ગોકુળદાસ મંગળદાસ.

આમળની પોળ—અમદાવાદ.

શ્રી આદર્શ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં પંડીત વાડીલાલ દાહ્યાભાઈએ
જાપું.—નવા દરવાજા—અમદાવાદ.

વિ. સં. ૧૯૭૬

પ્રત-૫૦૦

પ્રથમાવૃત્તિ.

અમુલ્ય.

૮૬૮૨

પર:૪૬૭

મહાત્મી વિદ્યાપીઠ ગોશાલય
અમદાવાદ
શુદ્ધિ કોષીરાઈ રંગમઠ

શુદ્ધિ પત્રિકા.

પ્રક.	લીની.	અનુક.	શ્રુ.
૭	૧૦	ચાલન	ચાલક
૧૯	૬	વળ	વંધ
૨૩	૫	અદ્રપભ	અંદ્રપભ
૨૫	૫	સમ્યક્જ્ઞાન	સમ્યક્જ્ઞાન.
૨૯	૨૪	સીય	સિંહ
૩૩	૨૩	કર	કાર
૩૪	૭	નદી	નંદી
૫૧	૧૨	ટલેરે	ટલેરે
૭૩	૨	સદ્	સિદ્ધ
૭૪	૧૪	ખડસડ	સડસડ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૬૦૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રત્નપત્ર સંગ્રહ

વિષય ૫૩૩:૪૧૭

॥ श्रीभ्रातृचन्द्रसूरीश्वरसद्गुरुभ्यो नमोनमः ॥

સ્તવન સંગ્રહ.

શ્રીયુત્ મહામહોપાધ્યાય શ્રી સાગરચંદ્ર મુનિરાજ કૃત
સ્તવન ચતુર્વિંશતિ.

શ્રી રૂપભ જિન સ્તવનમ્.

(રાધા ખારી હેં એ દેશી.)

આલોને જઈયે વંદવા, રૂપભજિજ્ઞેશ્વરચંદ આતમ મોરારે;
તાપ હરે ત્રિહું લોકનો, દૂર કરેં દુખદંદ આતમ આં ॥ ૧ ॥
ત્રિભુવન જન મજ મોહની, મૂરતિ મોહન વેલ આં;
મધુકર થઈ નિતુ સેવીયે, કરિયે સિવમધુ કેલ આં આં ॥૨॥
અઘહરણી ભવતારણી, વાણી મુધારસપૂર આં;
પીછયે શુચિ શ્રુતિ તટ કરો, લિછયે ચિત દરશભૂર આં આં ॥૩॥
અભિગમ પાંચે સાચવી, દેઈ પ્રતિક્ષિણુ તીન આં;
પંચાંગ નામી બેશીયે, જિનવદનેં દઈ લીન આં આં ॥૪॥
મૃગમદ કેશર ચંદને, પૂજિયે જિનવર અંગ આં;
ગુણુ ગુણીયે વલિ કીલયે, નાટક રંગ અભંગ આં આં ॥૫॥

દુખ દોહગ દુરગતિ સહા, અષ્ટ મહાભય જાલ આઠ;
 દ્વરટલે પ્રભુ દરસણે, આવે મંગલ માલ આઠ આઠ ॥ ૬ ॥
 ભવોભવ પ્રભુપદ સેવના, હોળે એહીજ સાર આઠ
 સેવક સાગર વીનવે, મુઝને તુમ ઈકે તાર આઠ આઠ ॥ ૭ ॥ ઇતિ.

શ્રી અજિત જિન સ્તવનમ્.

(કરમ પરીક્ષા કરણ કુમર ચલ્યોરે એ-દેશી)

અજિત જિનેશ્વર વાલમ માહારા, સેવક જન આધાર;
 તુજ દરસણુ વિણ જન્મ મરણું કરીરે, પૂર્યો અનંત સંસાર
 ॥ અઠ ॥ આંકણીઠ ॥ ૧ ॥

કાલ અનંતો ખાલપણું વસ્યોરે, ધાર્યો મોહ મિથ્યાત;
 થયો ઉન્મત તેણે નવિ પામીયોરે, તુમ દરસણુ જગતાત ॥
 અઠ ॥ ૨ ॥

તિહાં મુઝ ગિરિ નિટોલ તણી પરેરે, નીકો કર્મનો ખંધ;
 વલિ રૂડી થઈ પરણતિ કાલનીરે, ભાગો દુખનો ધંધ ॥ અઠ ॥ ૩ ॥
 વલિ વલિ લાધો નરભવ દોહિલોરે, સુકુલાદિકે અવતાર;
 જો મુઝ દરસણુ ગ્રાહ્ય થયો હોસેરે, તો હુવો જય જયકાર ॥ અઠ ॥ ૪ ॥
 ભવોભવ હોળે એહીજ નાથજીરે, અવર ન માંગું રાજ;
 સેવક સાગરની એ વીનતીરે, માંનજો મહારાજ ॥ અઠ ॥ ૫ ॥ ઇતિ.

શ્રી સંભવ જિન સ્તવનમ્.

(શેત્રુંજો શિખર સુહાગણો એ-દેશી)

સંભવ જિનવર સાહિબા, વિનતી એ અવધાર ધારરે;
 હાસ પોતાનો લેખવી, ન કરો કાંઈ વિચાર સારરે ॥ ૧ ॥

સંભવઠ ॥ આંકણીઠ ॥

ક્ષણ એ જો મુઝ ન ધરે, આપ પધારો રાજ સારરે;
 તો મુઝને કેહી તમા, સીધા વંછિત કાજ સારરે ॥ સંભ૦ ॥ ૨ ॥
 મોટા તેહિજ દાખિયે, જે યાચક અનુકૂલ સારરે;
 અર્થીની જે યાચના, ભંગ કરે તે તૂલ નાથરે ॥ સં૦ ॥ ૩ ॥
 ભૂપ જિતારી નંદનો, સેના કુક્ષિસર હંસ લાલરે;
 આરસે ધનુ તનુ સોભતો, ગુરૂ ધક્કવાકુવંશ લાલરે ॥ સં૦ ॥ ૪ ॥
 કરૂણાવંત મહાંતજી, સુનજર કરો એકવાર લાલરે;
 સાહિબ મહેરધિ પીજીયે, સુખસાગર ભરપૂર લાલરે
 ॥ સંભવ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ.

શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવનમ્.

(કાષ્ઠો પરવત ધુધલોરે લોલ એ-દેશી)

ઘો દરસણ પ્રભુ માહારે લોલ, અભિનંદન જિનરાજરે વાલેસર;
 ત્રિભુવન નાયક સુખકરૂરે લોલ, કોણ જાણે તુઝ માજરે વાલેસર
 ॥ ઘો૦ ॥ ૧ ॥ આંકણી૦ ॥

જો પણ દરસણ દોહિલોરે લો૦, સકલ ગુણાંનો ઠાણુરે વા૦;
 તો પણ સાહિબ તાહરીરે લો૦, જો કરૂણા સપરાણુરે વા૦
 ॥ ઘો૦ ॥ ૨ ॥

તો ક્ષણમાંહે પાંખીયોરે લો૦, અનુભવરસ ભરપૂરરે વા૦;
 ગોતમ પ્રમુખતણી પરેરે લો૦, વિઘન ટલે સહુ દૂરરે વા૦ ॥ ઘો૦ ॥ ૩ ॥
 ચરમાવર્ત થયા પછીરે લો૦, અપૂર્વકરણ ગુણઠાણુરે વા૦,
 સખલ ગંઠી ધણુ કર્મનીરે લો૦, ભેદે આતમરાંમરે વા૦ ॥ ઘો૦ ॥ ૪ ॥
 અકલ અમર અજરામરૂરે લો૦, ભગતવચ્છલ સિરતાજરે વા૦;
 સાગરની એ વીનતીરે લો૦, અવધારો મહારાજરે વા૦ ॥ ઘો૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી સુમતિ જિન સ્તવનમ્:—(મૂળ પ્રતમાં નથી.)

શ્રી પદ્મપ્રભ જિન સ્તવનમ્.

પદ્મપ્રભ જિનરાજણે, તૂં સાહિય તૂં કાંત મનના વાલ્હા;
અજર અમર અગોચરે, મહિમાવંત મહંત મનના વાલ્હા

॥ ૧ ॥ આંકણીં ॥

ખ્યારા ખ્યારા હો ભવિકજન ખ્યારા, સારો સેવક કાજ મનં;
કરૂણા કરી સુઝ ઠીજિયેરે, તુઝ વચન પરમ પીયૂષ મનં;
અઘ ઘન દાઘ નિવારવારે, અતુલિતચંદ્ર મયૂષ ॥ મનં ॥ ૨ ॥
તુઝનેં એ એમહિજ ઘટેરે, નહિ એ વિમર્શને દામ મનં;
ભૂતક કાજ કયું ન કરીજિયેરે, જો નહીં બેસેં દામ ॥ મનં ॥ ૩ ॥
સુઝને પિણુ એ પણુ અછેરે, ઓર ન યાચુ નાથ મનં;
ઉત્તમથી ઠાલી વરેરે, પૂર્ણ ન અઘમને સાથ ॥ મનં ॥ ૪ ॥
અક્ષય અવ્યય ધન તાહરેરે, જે છે એહિજ સુઝ મનં;
પણુ વાન લગિધ તુઝ વસરે, તું જાણે એ સુઝ ॥ મનં ॥ ૫ ॥
આતુરતા છે અતિઘણીરે, કાલ વિલાંબ ન ખમાય મનં;
અછે રાજા છે રાજલીરે, જે કરો તે આવે દાય ॥ મનં ॥ ૬ ॥
ધર નૃપતિ નભ દિનમણીરે, માત સુસીમાનંદ મનં;
વિદ્રુમ સમ તતુ સોભતોરે, પદમ લંછન સુખકંદ ॥ મનં ॥ ૭ ॥
જ્ઞાનાગર ગુણ સાગરે, ભવોભવ દેજો એહ મનં;
વીનતી એ સાગર તણીરે, ધરજો નિજ મન જેહ મનનાટાઈતિ.

શ્રી સુપાર્થ જિન સ્તવનમ્.

(મેઘ ધરાધિપ કલતિલો એ-દેશી તથા-શ્રુંખખડાની દેશી.)

સરત મૂરત સોહની, તીનભવન સુખકાર;
સુપાસ સુહામણા, ભવિજનના મનને હરે, એ કહો કુણુ આચાર
॥ સુપા૦ ॥ ૧ ॥

સુજસ તુમારો કુણુ કહે, સુરગૃહ ન લહે પાર, સુપા૦;
આઠ સહસ લક્ષણ કરી, સોહે અંગ સુતાર ॥ સુપા૦ ॥ ૨ ॥

પુડરીક ત્રિણુ સિર સોહે, ભામંડલ ઝલકાર સુપા૦;
ઢાલે આમર સુરવર, હૃદયે હર્ષ અપાર ॥ સુપા૦ ॥ ૩ ॥

જલના થલના ઉપના, સુરકૃત પુષ્પ રસાલ સુપા૦;
ખિંટ અધો મુખ ગયણુથી, વર્ષે ઘન અસરાલ ॥ સુપા૦ ॥ ૪ ॥

રતન જડિત સિંહાસને, બેઠા શ્રી જિનરાજ સુપા૦;
વાણી સર ગુણુ ગુણુ કરી, મોહે સર્વ સમાજ ॥ સુપા૦ ॥ ૫ ॥

કુસુમિત નિત્ય સદા દ્રવ્યો, સુખદાયક સર્વ કાલ સુપા૦;
છાયા કરતો તે વહે, વૃક્ષ અશોક વિસાલ ॥ સુપા૦ ॥ ૬ ॥

આકાસે સુર દુંડુબિ, વાજે શબ્દ રસાલ સુપા૦;
તે નિમુણી ભવિજન થયા, મુક્તિ પુરી ઉજમાલ ॥ સુપા૦ ॥ ૭ ॥

એહવી સંપદનો ભોગી, તદપિ અભોગી નાથ સુપા૦;
ધ્યાતાને એક તાનથી, આપે શિવપુર સાથ ॥ સુપા૦ ॥ ૮ ॥

ભવોભવ હોખે સાહિબા, સેવ તુમારી નેમ સુપા૦;
શિષ્ય મુનિ વક્તવ્યદનો, સાગર જપે એમ ॥ સુપા૦ ॥ ૯ ॥

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવનમ્:—(મૂળ પ્રતમાં નથી)

શ્રી સુવિધિનાથ જિન સ્તવનમ્.

(વસુપુજ્ય નૃપકલ મંડણોઅથવા-શ્રીગોડી પ્રભુ પાસજી એ-દેશી.)

બલિહારી થારા નામની, બહુ વાર હબાર જિણુવર;

સુણતાં વિષય કુવાસના, ટાલે આલોકાર જિણુવર ॥ ૧ ॥

બલિં ॥ આંકણીં ॥

જપતાં જપતાં જીભથી, સયલ કટુકતા બય જિણું;

અદ્ભુત મૈત્રી સંપજે, નિરૂપાધિક શુણ થાય જિણું ॥ બલિં ॥ ૨ ॥

એકલંગ ધ્યાન રસે કરી, આંજી મનમાં જેહ જિણું;

તે થાયેં તુઝ સમ જિસો, કીટક ભૂંગી દેહ જિણું ॥ બલિં ॥ ૩ ॥

તુઝ નામેં દોહગ ટલે, દૂર બાયે જંબલ જિણું;

અકિ પુરંદર દેવતા, કરતટ આવે. ચાલ જિણું ॥ બલિં ॥ ૪ ॥

સુવિધિ સુવિધિ જિન સ્વામીજી, પુષ્ટાલંબન એહ જિણું;

હોજે ભવોભવ મુઝ મનેં, સુખ સાગર શુણ ગેહ જિણું

॥ બલિં ॥ ૫ ॥ ઇતિ.

શ્રી શીતલ જિન સ્તવનમ્,

(સાહિબા મોતી વેતે હમારો એ-દેશી)

તુઝ પ્રતિબિંબ અનન્યનેં સરિયું, નિરખી મુઝ મન થાયે હરિયું;

સાહિબા શીતલ જિનરાયા, મોહના જિનરાયા ॥ ૧ ॥

જે તુઝ ઠવણા નિહાલી ખિસેં, તે શુર કર્મ દુગાઈસે સાહિબાં.

॥ આંકણીં ॥ ૨ ॥

જે મન હુષ્ટ રોમચિત કાયે, વંદે તે ભવિ મુગઈ બાયે ॥ સાંભાડા ॥

જિણુ પડિમા વંદેવા ભાવે, રૂચક નંદીસર ચારણુ જાવે સાહિં;
 ભગવર્ધ અંગે સતકે વીસે, નવમ ઉદેશે પરતિખ દીસે ॥સાળાજા ॥
 છઠે અંગ ઉવંગે દૂજે, બલિ તીજે દોવર્ધ સુર પૂજે સાં;
 સમકિતદૃષ્ટિ તણી એ કરણી, સૂત્રે વરણી શિવ સુખ કરણી ॥સાળાખા ॥
 ધ્યાન પિંડસ્થ તણો આધાર, સંપર્ધ કાલે વરતે સાર સાં;
 સેવક સાગર જંપે દેવ, દેજો તુમ ચરણાની સેવ ॥ સાં ॥૬॥

શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન સ્તવનમ્.

(રાગ-કેદારે)

ભક્તજન સુખકાર પ્રભુ તુમ, ભક્તજન સુખકાર;
 રાતદિન તુમ ધ્યાન ધરે, ચાલત જિમ જલ ધાર ॥ પ્રભુ ॥ ૧ ॥
 માંન સરૌવર હંસ ચાહે, ઇંદ ચાહે મોર;
 કોઈલ જિમ સહકાર, ચાહે ચંદ ચકોર ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥
 તેમ તુમ ગુણ ભવિક લીણા, કરત એક ચિત ધ્યાન;
 કીટ ભમરી ધ્યાન ધરતો, હોય તાહિ સમાન ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥
 સિંહપુર વર નગર ચાકો, પિતા વિષ્ણુ નરિંદ;
 માત વિષ્ણુ દેવી નંદન, કુલ ઈખ્યાગ દિણુંદ ॥ પ્રભુ ॥ ૪ ॥
 ખડગ લંછન જગત વંદન, શ્રી શ્રેયાંસ જિણુંદ;
 સાગરચંદકું ભક્ત જાણી; દીણ્યે સુખકંદ ॥ પ્રભુ ॥ ૫ ॥

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવનમ્.

(નીંદણી નાહ નિવારિયે એ-દેશી)

તુજ પય કમલ સુગંધમાં, મન મધુકર હો અટકયો;
 સુજ તાત કે ક્ષણ એક મુંકી નવિસકે, કાંઈ દીસે હો કામની ભાતકે;
 આરમા જિનવર સાહિબા ॥ ૧ ॥ આંકણી ॥

જ્ઞાન મધુર મધુ રસ ભર્યા, જમ્બુ પીતા હો નવિ આવે અંતકે;
 પરમાનંદ ચિત ઉપજે, જે દિકાં હો લોચણ વિકસંત કે ॥ખાના ૨ ॥
 અમલ સકલ ભાસુર સદા, અકલંકિત હો સેવત મુનિ હંસકે;
 સિવ સુર સૌરભ લોભીયા, નવિ મુકે હો જેહનો ક્ષણ સંગકે ॥ખાના ૩ ॥
 કરમ સખલ રિપુ ત્રાસવ્યો, અતિ ઉત્તમ હો દૃઢ સરણ નિહાલકે;
 લંછણ મિસિ ઝાલી રહ્યો, કાસર પણ હો થયો પ્રરમ નિહાલકે ॥ખાના ૪ ॥
 જગનાયક જગવાલહો; સુખકારીહો જ્યારાણી નંદકે;
 તુમ પદ સેવા ભવભવે, મુઝ હોજો હો કહે સાગરચંદકે ॥ખાના ૫ ॥

શ્રી વિમલજિન સ્તવનમ્.

(સાંભલો ચંદ નરસરે લોલ. એ દેશી)

તેરમ વિમલ જિણેસરે લોલ, જગ નાયક જગ સુખકરે લોલ;
 પરમાત્મ પરસેસરે લોલ, મહિમાવંત મહેસરે લોલ ॥ ૧ ॥
 શિવશંકર પ્રાહ્લોપતીરે લોલ, વિશ્વિ સ્ત્રા કમલાપતીરે લોલ;
 ચિદાનંદ રસ લોગવેરે લોલ, અકરણ વીર્યને જોગવેરે લોલ ॥ ૨ ॥
 તુઝ ગુણ એક પ્રદેશનારે લોલ, આવિરભાવ છે તેહનારે લોલ;
 પર્થવ સંખ્યા કુણ કહેરે લોલ, જોગીસર પણ શ્રમ વહેરે લોલ ॥ ૩ ॥
 લોભી દ્રોહી પાપીયોરે લોલ, પરહારા રસ વ્યાપીયોરે લોલ ॥ ૪ ॥
 જય જય નાથ નિરંજનોરે લોલ, સુર નર નાયક વંદનોરે લોલ;
 કૃતવર્મ કુલે અવતંસલોરે લોલ, શ્યામાદેવી ઉરસર હંસલોરે લોલ ॥ ૫ ॥
 પણ વીનતી એ સેવક તણીરે લોલ, ધરી મનમંદિર તું ધણીરે લોલ;
 ભવો ભવના દુખ-કાપીયેરે લોલ, વક્ત સાગર શિવ આપિયેરે લોલ. ૬

શ્રી અનંતનાથ જિન સ્તવનમ્.

(યાહરા મહેલાં ઉપર મેહ ઝરોખે વીજલીરે. એ દેશી)

નાથ અનંત અનંત ધનાધન ઉલ્લસ્યોરે ધનાં,
 ચરખત શ્રુત જલધાર અમિય રસે લયોરે અઃ
 જ્ઞાન અમિત ઘણુ વીજલી ચમકે દહ દિસેરે વિજઃ,
 ગુહિર મહુર ઘણુવાણી ગાજે રસ રસેરે ગાં ॥ ૧ ॥
 ગણિ મતિ તટિની પૂરે જગજન પૂરિયોરે જગઃ,
 કુમત વિષમવન ભૂરૂં મૂલ નિ-મૂલિયોરે મૂઃ;
 ભાવિક ભવિક ખપીહા જન આણુદિયોરે જઃ,
 સમકિતદષ્ટિ લોક કદંબ તે મોહિયોરે કદંબ ॥ ૨ ॥
 ધર્મ સુખીજને વાહિવા મુનિજન સજ થયારે મુઃ,
 મોહ સખલ દલ માગ સકલ ભાણુ ગયોરે સકઃ;
 ઐવિહ દેવ મયૂર ઘણું પરમોદિયારે ઘણું,
 સકલ ઉપદ્રવ દૂર ટલ્યા જય વરતીયારે જઃ ॥ ૩ ॥
 જય જય જય જિન મેઘ હું સેવક તુમ તણોરે સેઃ,
 ભવોભવ દેજે દર્શન મુઝને આપણોરે દેઃ;
 રાજ રમણિ વર કાંઈ ન માંગુ આથણોરે નઃ,
 કણ્ણાસાગર સેવક સુરતરૂ નાથણોરે સેઃ ॥ ૪ ॥ ઇતિ.

શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તવનમ્.

(નીંદ નેણારે વિય ધુલ રહી. એ દેશી.)

પિઉડા ધર્મ જિણુંદશું પ્રીતડી, ચિર કરી રાખી હો પ્રીતમ મોરા પિઃ,
 સલ્લણા સ્વામિસ્થું, ગુહા હુવે જતે દાખડો પ્રીતમ મોરા પિઃ ॥ ૧ ॥
 પિજિ ધર્મ જિણુંદ, પિઉડા રાત દિવસ હસ્યુ બલા, તે અલગા

નવિ થાય હો પ્રીતઃ; પિઉડા એ નિસનેહીએ છે, તેા હીએમું
 લગાયહો વાલિમ મોરા પ્રિં ॥ ૨ ॥ ધર્મં ॥ પિઉડા જિર
 નિપટ નિર્દય અછે, એ અતિ કોમલ સારહો પ્રીતમ મોરા;
 પિઉડા એ સમ જગમાં કો નહી, અવિલક્ષણ આચારહો પ્રીતમ
 મોરા પ્રિં ॥ ૩ ॥ ધર્મં ॥ પિઉડા અણુખીલો ક્ષણ વિરચણો,
 ધીરવીર ગંભીરહો પ્રીતમ મોરા; સરોપૂરો ઉઠાર છે ઉપગારી,
 અવિકારહો પ્રીતમ મોરા પ્રિં ॥ ૪ ॥ ધર્મં ॥
 પિઉડા નિરૂપમ રૂપ સુહામણો, લોગી લમર સુભણહો પ્રીં;
 રૂપાતીત નિરંજનો, અલખ અગોચર બાણહો પ્રીં ॥ ૫ ॥ ધર્મં ॥
 પિઉડા એહવા સુશુણી નાથનીરે, સેવ કરો વારંવારહો પ્રીં;
 મન શુદ્ધ કરી પામિયે, ભવ સાગરનો પારહો પ્રીં ॥ ૬ ॥ ધર્મં ॥

શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવનમ્.

(અમલ કમલ જિમ ધ્રુવલ વિરાજે. એ દેશી.)

ત્રિભુવન નાયક લાયક સ્વામી, શાંતિ જિણેસર હેવ,
 સારે સારે ચરણની તુમ, મુનિ સુરનર નિત મેવ જિણેસર;
 તું મન મોહન યે જિણુંદા, તુ મુઝ પ્યારો યે ॥૧॥ એ આંકણીંઠા
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેસર હેવા, તે મુઝ મન ન સુહાય;
 જિમ મધુકર મન ચંપલો, તિમ કુમુદમને ગહરાય જિનારા ॥ તૂંઠા
 શાંત હાંત તુઝ મુદ્રા નિરખી, નાગર મન આણુંદ;
 સુરખ મન તેં નવિ ગમે, જિમ કરહલ મનમાકુંદ જિનાડા ॥ તૂંઠા
 અચિરાનંદન નાથ નિરંજન વિન્ધ કુલે સિરતાજ;
 મોહ સખલ રિપુ છપને, તે પાગ્યો સિવપુરરાજ જિનાજા ॥ તૂંઠા
 લવોલવ તુમ ચરણની સેવા, મેવા પરમ રસાલ;
 એહિજ માથું નાથજી, સુખ સાગર મહિમ વિશાલ જિનાપા ॥ તૂંઠા

શ્રી કુંથુનાથ જિન સ્તવનમ્.

(કિસકે ચેલે કિસકે પૂત)

સકલ સુરાસુર સેવિત પાથ, પ્રણમ્યા પાતિક દૂર પુલાય;

કુંથુ સેવિયે ॥ ૧ ॥ આંકણી ૦ ૧૨

સતર અસંજમ વારણહાર, સતરમ જિણુવર જયજયકાર ॥ કું ૦ ૦૧૨ ॥
છઠો ચક્રી બરત પ્રસિદ્ધ, છૂટ્યા પટ ખંડ રિદ્ધ સમૃદ્ધ ॥ કું ૦ ૦૩ ॥
સહસ બત્તીસજન પદનો ઠાણુ, છન્નૂ કોઠ છે ગાંમ પ્રમાણુ ॥ કું ૦ ૦૪ ॥
લાખ ચોરાસી રથ હય નાગ, છન્નૂ કોઠ પાલા વડ ભાગ ॥ કું ૦ ૦૫ ॥
સહસ બહોત્તર પુરવર બાસ, સહસ અડતાલીસ પાટણુ ખાસ ॥ કું ૦ ૦૬ ॥
ચોસઠ સહસ અંતે ઉર સાર, બત્તીસ સહસ ભૂપતિ ભરતાર ॥ કું ૦ ૦૭ ॥
તૃણુ જિમ છાંડી એહવી આથ, ચારિત્ર પામી કેવલ હાથ ॥ કું ૦ ૦૮ ॥
વર્ષ સહસ રહિયો ચોવીસ, શ્રમણુ પણે ભવિ પૂરી જગીસ ॥ કું ૦ ૦૯ ॥
ગુણુ સેદી એકાદસી તાંમ, કરણુ શૈલેસી પામ્યાં સ્વામ ॥ કું ૦ ૧૦ ॥
પ્રકૃતિ પચ્યાસી ક્ષય કરિ સાર, કર્મ અઘાતિ સંબંધ વિચાર ॥ કું ૦ ૧૧ ॥
બંધણુ છેદે સમય પ્રદેસ, અણુ દૂરસી થયા સિદ્ધ મહેસ ॥ કું ૦ ૧૨ ॥
સૂર મહીપતિ કુલ અવતંસ, શ્રીરાણી ઉરસર વરિ હંસ ॥ કું ૦ ૧૩ ॥
પંડિત શ્રીવક્તચેંદનો સીસ, સાગર જંપે પૂરો જગીસ ॥ કું ૦ ૧૪ ॥

શ્રી અરનાથ જિન સ્તવનમ્.

(ચરણાલી ચામુંરણુ ચઢે. એ દેશી)

શાસન તારો વાલહા અતિ મીઠો, અમિય સમાંણુરે;

પીતાં તૃપતિ ન પામીયે, જે આપે ક્ષણુ નિરવાણુરે ॥ શા ૦ ૧ ॥

તુજ શાસન બિન જે કરે, તપ ધ્યાનાદિક પરકારરે;

વંછિત ફલતે નવિ દિયે, જિમ લવણુ વિના ભક્ત સારરે ॥ શા ૦ ૨ ॥

કંઈ મૂલાદિક વાવરે, વલિ તપ જપ કિરિયા કષ્ટરે;
 અસુર ગતે તે ઉપજે, તુઝ ભાષ્યો આગમ શિષ્ટરે ॥ શાં ॥ ૩ ॥
 કેઈ અન્નાણુ તવસ્સીયા, પંચાગને નિજ તત્તુ સોષરે;
 જોઈસ લગે તે ઉપજે, બહુલા ભરિયા રોસરે ॥ શાં ॥ ૪ ॥
 યમ,^૧ નિયમા,^૨ સન,^૩ ધારણા,^૪ પ્રાણાયામ,^૫ પ્રણિધાનરે;
 પ્રત્યાહાર સમાધિમાં રાતદિવસ સાવધાનરે ॥ શાં ॥ ૫ ॥
 હંસતણી પરે ઉજલા, તિણકારણ હંસ કહેવાયરે;
 સમદમ પ્રમુખ ગુણે કરી, બ્રહ્મ લગે તે જાયરે ॥ શાં ॥ ૬ ॥
 જે તુઝ શાસન ભાવિયા, વલિ ચિરત નહી લવ લેસરે;
 વૈમાનિકપાણું તે લહે, ખારમ સુધી વિશેષરે ॥ શાં ॥ ૭ ॥
 તુમ કર્શન જ્ઞાન ચારિત્રથી, પામે ક્ષણ એક માંહિરે;
 ચિદાનંદ મુખ શાસતા, જેહનો નહી વલી છેહરે ॥ શાં ॥ ૮ ॥
 શ્રી અરનાથ સુહામણાં, તું કરૂણા કર મહિરાંણુરે;
 ભવેભવ હોજો તાહરી, એમ સાગર જપે આણુરે
 ॥ શાં ॥ ૯ ॥ ધૃતિ.

શ્રી મહિનાથ જિન સ્તવનમ્.

(પ્રાણીકારે લેજ મોદક રૂબડો. એ. દેશી)

ત્રિભુવન માંરે તુઝ વિન નાયક કેા નહીરે, ભવ જલ તારણુ-
 હાર, તું પ્રતિપાલ દયાલ ભુજલ છેરે, સરણાંગત જન મુખકાર,
 મન મોહનરે સાહિબ મહિ જિણિસરે ॥ ૧ ॥ આંકણીં ॥
 અતિ નિવિડારે બહુ ભવ સંચિત કર્મનારે, પુજ અનંતાનંત, તુઝ
 ભાષે મતિ મંત ॥ મનં ॥ ૨ ॥ એ મહિમારે મોટો તાહરો
 જાણીયેરે, અવર સહુ વાચાલ; તે માટેરે પરખી શિષ્ટે આદર્યોરે,

પરિહર મિથ્યા જાલ ॥ ૩ ॥ મનં ॥ અષ્ટ ભૂપતિરે પૂરવ
સંખ'જથીરે, પ્રતિબોધી કયો સિદ્ધ; વલિ બહુલારે નરનારી ગણ
તારીયારે, એ પદ જન પર સિદ્ધ ॥ ૪ ॥ મનં ॥ કુંભ નૃપતિરે
કુલ કમલાકર દિનમણીરે, પ્રભાવતી મુખકંઠ; સેવક બાણીરે મુઝને
પણ પ્રભુ તારજેરે, બુધ મન સાગરચંદ ॥ ૫ ॥ મનં ॥

શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવનમ્.

(ચૂલે રંગ લાગ્યો-એ દેશી.)

મુનિસુવ્રત જિન વીસમારે, જન મન નયનાનંદ;
ભવ દવ તાપ નિવારતો, સાહિબા સેવે સુરનર દંદ ॥ ૧ ॥
જિનજીસું દિલ લાગોજી, મન વસ્યોરે સાહિબ તુઝ જ્ઞાન,
પ્રભુજીસું દિલ મોહોજી ॥ આંકણીં ॥ તુમ આગમ નવ નવ
રસેરે, પીતાં કેમ અઘાય, વિષય તૃષાધન ટાલ તો સાહિબા,
અચરિજ એ મુઝ થાય ॥ ૨ ॥ જિનજીસુંં ॥ ધર્મોદિક પદ
દ્રવ્યનારે, ગુણ પર્ચાય અનંત; દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવથીરે, સાહિબા
ગુણથી બહુ લાભત ॥ ૩ ॥ જિનજીસુંં ॥ સપ્તભંગી નયસાત-
નારે; લેહ વિસ્તાર વિચાર; અષ્ટ દષ્ટિ અડ આતમારે, સાહિબા
નવ વિધ તત્ત્વ વિચાર ॥ ૪ ॥ જિનજીસુંં ॥ ઈત્યાદિક જ્ઞેય
બાણુવારે, તુઝ પરમાગમ રસાલ; જેમ ગજ કુંભાદિક
તણોરે, સાહિબા ભાસક રવિકર જાલ ॥ ૫ ॥ જિનજીસુંં ॥
સેવકને પણ આપજો રે, તુઝ જ્ઞાનામૃતબિંદ; દીનકયાલ મોટા
બાણીરે, સાહિબા વીનવે સાગરચંદ. ॥ ૬ ॥ જિનજીસુંં ॥ इति.

શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવનમ્.

(એ કર જોડી વીનવું રે.—એ દેશી.)

મંગલ સુકર સુખ કારણેરે, ભય ભંજન જિનરાજરે હમી-
સર, જન મન મોહન રંજણેરે, રિપુગંજણ મહારાજરે હમીસર;
શ્રી નમિનાથ જીહારિયેરે લાલ ॥ ૧ ॥ લેહ નિવારી તે કરેરે,
પ્રાણી તાહરે ધ્યાનરે હમીસર, તેહને નિજ સમતુલ કરેરે લાલ,
કર્તા ઇણ અનુમાનરે હમીસર, ॥ શ્રીનં ॥ ૨ ॥ ઉપાદાન જિમ
ઘટ તણેરે, માટી કુંઠલ હેમરે હમીં, નિજ ગુણનો તું બુધ
જનેરે લાલ, કારણ ભાવ્યો તેમરે હમીં ॥ ૪ ॥ શ્રીનં ॥
તપ જપ જ્ઞાનાદિક ક્રિયારે, સાધ્ય ફલાશ્રમ ભૂતરે હમીં; તિણ
કારણ તુહિજ અછેરે લાલ, કર્મકારક બલવંતરે હમીં ॥ ૬ ॥
શ્રીનં ॥ વિનય, દાનાધ્યયનાદિકારે, કિરિયા જેટલી સિદ્ધરે
હમીં; તે હુવે તુઝ ઉદેસથીરે, તિણ દાન પાત્ર પ્રસિદ્ધરે હમીં
॥ ૫ ॥ શ્રીનં ॥ આપાધિક સુર નર તણારે, જે છે સૌખ્યા-
ભાસરે હમીં; અવધિ અછે તેહનો સહીરે, અપાદાન તિણ આસ-
રે હમીં ॥ ૭ ॥ શ્રીનં ॥ ક્ષાયિકભાવે ઉપનારે, દાનાદિક પણ
સારરે હમીં; જ્ઞાનાદિક ગુણ વૃંદનોરે, આશ્રયથી આધારરે હમીં
॥ ૮ ॥ શ્રીનં ॥ જગનાયક જિન તું જયોરે, ષટકારક જય-
નાથરે હમીં; સેવકને પ્રભુ આપજોરે લાલ, સિવનગરીનો સાથ
રે હમીં ॥ ૯ ॥ શ્રીનં ॥

શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવનમ્.

(રાગ—સોરઠ.)

સ્વકું ફેરકે નેમ સિદ્ધાએ, ગઠ ગિરનાર કીઓરે; રાજૂલ જપે
નેમ સલ્લને, તુમ ધનહો હમ મોર સાહિબ, અરજ સુણો એક મેરી

મેં હું દાસીરે ॥ અર૦ ॥ ૧ ॥ સદન હમારો પાવન કીજે,
જનમ સફલ કર લીજે; નવયોવન સુંદર એ કાયા, કયું ન વિચાર
કરીજે ॥ અર૦ ॥ ૨ ॥ તુમ હો સમુદ્રવિજયકે નંદન, મેં ઉચ્ચ-
સેન કુમારી; કાહુ પુણ્યતે જોગ બન્યો હે, અબ કયા કરો ગમારી
॥ અર૦ ॥ ૩ ॥ મુગતિ વધૂકે નાથજી મોહો, સાહેબ બહુત
નરનારી; હમસી કુલબ જાયા તજકે, કોન કહેંગે આચારી
॥ અર૦ ॥ ૪ ॥ એસો પાસ રમા રામાકો, તોર બએ મતધારી;
સાગરચંદકો પાર ઉતારો, એ અરદાસ હમારી ॥અર૦॥પા॥ ઇતિ.

શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવનમ્.

(આસનરારે જોગી-એ દેશી)

પાસ જિનેસર ત્રિલુવનસ્વામી, શિવગામી શુભધામીરે; અહો ભવી-
નામી આતમરામી, નિજ વિસરામી, અઘવામી નિઃકામીરે ॥ ૧૦
અહો ભવિં ॥ આંકણીં ॥ મૃગમદ કેસર ચંદન સંગે, પૂજે
જિનવર નવ અંગેરે અહોં; કંઠ કુસુમ વરમાલા ઠાવો, શુભ
ભૂષણ પહિરાવોરે ॥ ૨ ॥ અહોં ॥ અક્ષતફલ નૈવેદ્ય ચઢાવો,
નવનવા નાથ નથાવોરે અહોં; વિજય સર્વાંભશકઃક્રિક વિધિસ્તુ,
પૂજે નિજનિજ રિધિમુરે ॥૩॥ અહોં ॥ અંબડ આણુંદ પ્રમુખ
સદાઈ, પૂજે સુચિ મન ભાઈભાઈ અહોં; દ્રૌપદી ને પરભાવતી દેવી,
સર્વે જિનપદ સેવીરે ॥ ૪ ॥ અહોં ॥ સુરનરની એ કરણી
વરણી, હિતકરણી ભવતરણીરે અહોં; ધીંગડમલ ગોડી પ્રભુ
ચ્યાવો, મનવંછિત ફલ પાવોરે ॥ ૫ ॥ અહોં ॥ બીઠ પઠયા
સેવકને સદાઈ, સમરતા સિદ્ધિદાયીરે અહોં; રોગ સોગ તુમ
નામે નાસે, અષ્ટ મહા ભય ત્રાસેરે ॥ ૬ ॥ અહોં ॥ વઃમાનંદન

ત્રિભુવન વંદન, તાપ નિકંદન ચંદનરે અહોં; સેવકસાગરને પ્રભુ
આપો, શિવનગરીનો દાપારે ॥ ૭ ॥ અહોં ॥ ઇતિ.

શ્રી વીરજિન સ્તવનમ્.

(રાગ પ્રભાતિ.)

સિદ્ધારથ નંદન જયેા સિરિ વીરજિનંદા; સુરનર મુનિ સેવત
સદા, જમ્બુપથ અરવિંદા ॥ સિદ્ધાં ॥ આંકણીં ॥ ૧ ॥ વદન
કમલ અતિ દીપતો, જિમ પૂનિમચંદા; ભવિક ચકોર દેખત રહે,
પામે પરમાનંદા ॥ ૨ ॥ સિદ્ધાં ॥ ભાલ વિસાલ કમલ દલ,
લોચન મન મોહે, નાસા દીપકની કલી, હંત કુંદકું સોહે ॥ ૩ ॥
સિદ્ધાં ॥ જોગી પથુ પાવે નહી, તેરા ગુણકો પાર; મે મતિ મંદ
કહા કહું, તુમ ગુણ વિસ્તાર ॥ ૪ ॥ સિદ્ધાં ॥ મેરો તુમહિ
નાથહો, સમરથ ઉપગારી; મોકુંસાહિબ દીજીયે, સિવપુર અધિ-
કારી ॥ ૫ ॥ સિદ્ધાં ॥ હરિ હર પ્રદાપુરંદરા, જગમે જે દેવા;
રાગી દોષી તે સહી, જિણુ ન કંઈ સેવા ॥ ૬ ॥ સિદ્ધાં ॥
તું તારક કરૂણા નિધિ, ભગત વછલ જિનરાજ; ધ્યાન તુમારો હું
ધરે, મોહે તારો મહારાજ ॥ ૭ ॥ સિદ્ધાં ॥ ત્રિસલા ઉર દરી
કેસરી, કુલ ઇશ્વાગ પ્રધાન; સાગરકી ચહ વીનતી, અવધારો
જગભાન ॥ ૮ ॥ સિદ્ધાં ॥ ઇતિ.

કસરા:—

રૂપભાદિક તિત્થંકારાએ, ઇમ શુણીયા ચોવીસ; જગત ગુરૂગાઇયાએ,
ભણે સુણે જે ભાવસું, પુરે તેહની જગીસ ॥ જગતં ॥ આંકણી
॥ ૧ ॥ નાગપુરીય વડતપગચ્છે એ, શ્રીવાદિદેવ મુનીશ; જૈન-

શ્વેતાંબરમાં સરિએ, સહુની પુરિ જગીશ. ॥ જગનં ॥ ૨ ॥
 શ્રી પાર્શ્વચંદ્રસૂરિ ગચ્છધણીએ, શ્રી કનકેંદુ સરીસ; તાસ ચરણ
 સેવક સદાએ, ભીષણચંદ્ર સુસીસ ॥ જગનં ॥ ૩ ॥ તાસ સીસ
 અતિ દીપતાએ, વડભાગી વષતચંદ્ર; શ્રી જિનના ગુણ ગાવીયાએ,
 ભાવે સાગરચંદ્ર ॥ જગનં ॥ ૪ ॥ જળ લગ રવિ શશિધર ધરાએ,
 વરતે જગ જયકાર; તળ લગ એ રહિજે સદાએ, શ્રી સંઘને
 સુખકાર ॥ જગનં ॥ ૫ ॥ इति

શ્રી સાગરચંદ્રજી કૃત ચોવીસી સ્તવનં સંપૂર્ણમ્ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિનસ્તવનમ્.—

(રાગ વેલાહિય અઞ્જલિયો)

પાસ જિણેસર પૂજેરે ભવિકા, પાસજિણેસર પૂજે; ભીષણ ભવદ્વ
 પાર ઉતારણ, જગમેં કો નહિ દૂજેરે ભવિકાં ॥ ૧ ॥ અમલ
 અકલ ધન પટલ અખંડિત, ત્રિભુવન વસ્તુ પ્રકાશે; સકલ જગત
 સુખકારી ભારી, મોહ તિમિર ભર નાસેરે ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ પા૦ ॥
 જાકે દરશન વિષધર પાવત, વંદત નાગ કુમાર; તાકી મહિમા
 કાં લગી વરણ, મેં અતિ મૂઢ ગમારે ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ પા૦ ॥
 અશ્વનરેસર કુલ કમલાકર, બોધત વામાનંદ; તારો મોકું સાહિબ
 તુમહી, માગત સાગરચંદ્રે ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ પા૦ ॥ છતિ

શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવનમ્:—

(નદી યમુનાકે તીર ઉડે દોંય પંખીયા—એ દેશી.)

ગોડી પાસ જિણંદ દિણંદ જુહારિયે, મોહ પ્રબલ રિપુ તિમિર તે
 હેલે નિવારિયે; કેવલ નિર્મલ કિરણ કલાપ પ્રભાસતો, ભાવિક ભવિક

સરોરૂઢ ખંડ વિકાસતો. ॥ ૧ ॥ તુમ ઠરસણુ જિનરાજ નહી
 છે સોહિલો, પંચમ કાલે આજ વિશેષે દોહિલો; તિહાં પણુ
 હું અતિ પાપભરે કરલોરીયો, લોભી દ્રોહી કામ પિસાયે
 મારિયો ॥ ૨ ॥ સાહિબ બાદર સક્ષમ નિગોદે હું ભમ્યો, કાલ
 અનંતાનંત તિહાં મે નીગમ્યો; પૃથવી પાણી તેજ પવન માંહે
 વસ્યો, અસંખ ઉક્ષિપણી કાલ મહામોહે કર્યો ॥ ૩ ॥
 બિ તિ ચઉરેંદ્રિ પણુંદિય ત્રસકાયે રહ્યો, તિહાં પણુ એમહિજ કાલ
 અસંખ્યાતો વહ્યો, એમ ભમતાં શુભ પરણુતિ કર્મતણી થઈ,
 પામી આરજખિત્ત સુમાણુસની ગઈ ॥ ૪ ॥ કાલ લખધિ
 આધિન અછે જઈ માહરે, તોપણુ જ્ઞાનની લખિધ વસૂ છે તાહરે;
 દેવ અવર હું સ્વપ્ન માહે નવિ ધરે, ભાવ કરી તુમ દેવ સદા
 સેવા કરે ॥ ૫ ॥ તિણુ કારણુ નિજ સેવક બાણી તારિયે,
 અરજ હમારી એ સહી અવધારિયે; ચોર ચરડ પરચક તણુ
 ભય સવિટલે, તુમ ઠર્યંન મહારાજ સહી વંછિત ફલે ॥ ૬ ॥
 કલશ:—એમ પાસ જિણુવર ભુવન સુહકર, દેવ માનવ સંથળ્યો,
 નવ જલહ છપે કાય દીપે, સેવકા સુરતરૂમયો; ભવોભવ
 જિણુંદા ભવિક ચંદા, હુને શાસન તુમ તણુ, પ્રાર્થના એકવી
 સફલ માહરી, થાય જ્યો સાગર ભણો. ॥ ૭ ॥ ઇતિ.

શ્રીરૂપભજિનસ્તવનમ્.

મરૂદેવાસુત આદિ જિણુંદ, ભળ્ય કમલ પડિગોહિ દિણુંદ;
 વૃષભ લાંછન સોવન વન કાય, વંદે સુરનર મુનિજન પાય. ॥૧॥
 ધનુષ પાંચસે ઉજત દેહ, સહસ અઠહિય લખખણુ ગેહ;
 ચોરાસીલખ પૂરવ આય, જન્મ નગર વનિતા કહેવાય. ॥૨॥

નાભિ ભૂપ કુલ માનસ હંસ, મુનિજન મન પૂર્વાચલ હંસ;
 ગંભિરિમ સાગર હતમાન, ધીરમ મેરુ ગિરિંદ સમાન. ॥૩॥
 લોકાકાસ પ્રમાણ પ્રદેશ, એક જીવના ભણ્યા જિનેશ;
 એક એક પ્રદેશ અનંત, કમ્ભખંધ લાગા ગ્રહવંત. ॥૪॥
 એ સર્વે તુમ નામે ખસે, મોર શબ્દ જિમ અહિબલ નસે;
 વંદ્ય પૂજ્ય ઈમ ઠવણા કહી, અગમ એહનો સાખી સહી. ॥૫॥
 ઇણપર દ્રવ્ય જિણુંદ મહંત, તે પણ સેવ્યાં મુક્તિ લહંત;
 ભાવ જિણેસર ભાવ વિશુદ્ધ શિવ ફલ આપે દુષ્ટ વિરુદ્ધ. ॥૬॥
 ઇણપર ચાર નિલેપ વિચાર, વિસ્તર છે અનુયોગદુવાર;
 મૂઠ અજાણુ ન જાણે લેદ, તેહને તુજ આણુનો છેદ. ॥૭॥
 ભવોભવ આપો મુઝને દેવ, તુમ મુખ ભાષિત આગમ સેવ;
 સાગરચંદ્ર તણી અવધાર, વીનતડી એ શિવ દાતાર. ॥૮॥

મહામહોપાધ્યાય શ્રીકરમચંદ્રજી કૃત ચોવીસી સ્તવન.

શ્રીરૂપભજિન સ્તવનમ.

રૂપભ જિન તૂં દેવનકો દેવા, તૂંહી જગતપતિ જગ હિતકારી;
 ત્રિજગ કરે તોરી સેવા. રૂપભ૦ ॥૧॥
 ભુવનપતિ વ્યંતર જોઈસ સુર, વૈમાનિક મિલિ દેવા;
 તુજ આગે ઉભા કરજોડી, નિજ નિજ અરજ કરેવા. રૂપભ૦ ॥૨॥
 વિદ્યાધર ચારણુ મુનિ આવે, તુજ દરસણુ નિરખેવા;
 શ્રુતધર મુનિ પંચવ વન સેવે, તુજગુણુ ધ્યાન ધરેવા. રૂપભ૦ ॥૩॥
 અવિરચ દેસવિરત સમ દિઠી, અરચત તુજ નિત મેવા;
 મુનિવર નિરખત તુજ મૂરતિકો, નિજ મૂરત પ્રગટેવા. રૂપભ૦ ॥૪॥
 નરનારી મારગ અનુસારી, પૂજત પાપ હરેવા;

ભવિજન ભજન કરત નિસિવાસર, ભવજલ દુતર તરેવા. રૂપભ૦ ૥૫૥
 તુજ વાંછી જે ભણત મુણત ભવિ, ધર્મ મારગ ચરચેવા;
 તુજ આગે નાચત રાચત જે, સુકૃત ભંડાર ભરેવા. રૂપભ૦ ૥૬૥
 કર્મસીંહ મુનિ અરજ કરતહે, આતમકેં ઉધરેવા;
 મન વચ કાય સકિત ઘો પ્રભુજી, તુમ મારગ વિચરેવા. રૂપભ૦ ૥૭૥

શ્રીઅજિતનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ—વેલાહલ.)

અજિત જિણુંદ જુહારીયે, ચરણે ચિતલાઈ;
 મુખ નમોસ્તુ સિર નામિને, જય જય ઉચરાઈ. અજિત૦ ૥૧૥
 વિધિયુત ચૈત્યવંદન કરી, શકંસ્તવ ભાઈ;
 પંચ પરમેષ્ઠિ સહિત ભણો, સ્તુતિ સ્તવન બણાઈ. અજિત૦ ૥૨૥
 એહ અધિક મધ્યસ્થ તે, વંદે ગુણ ગાઈ;
 અઠોત્તરસો કાવ્યલો, ઉતકૃષ્ટ બતાઈ. અજિત૦ ૥૩૥
 ભાષા ભેદ લહું નહી, ગુણ ખૂણું ન કાંઈ;
 જિતશત્રુ વિજયાનંદકી, કંઈ કેમ વડાઈ. અજિત૦ ૥૪૥
 પ્રભુજી તુમ ગુણ ગાનહી, ઘો ખુદ્ધિ અધિકાઈ;
 કર્મચંદ વાચક ભણે, નિજ શીશ નમાઈ. અજિત૦ ૥૫૥ પતિ.

શ્રીસંભવનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ—પ્રભાતિ.)

અખ મોહે તાર સંભવનાથ, તા૦, દેવ અવર તજી ભણું તુજ;
 જાનિ સિવપુર સાથ. અખ૦ ૥૧૥
 આદિ અંત ન થાહુ એસો, કહ્યો ભવોદધિ પાથ;

તહાં પતન ભય તુજ ચરનકો, ભરીહે મેં બાથ. અખં ॥૨॥
 ભવ બ્રમન શ્રમ હરન તુજ ગુન, કરે કરિર ગાથ;
 પદ અચલ મુનિ કર્મસિંહકું, દેહું હાથોહાથ. અખં ॥૩॥ ઇતિ.

શ્રીઅભિનંદન જિનસ્તવનમ્.

(રાગ—વિભાસ.)

જય જય શ્રી અભિનંદન દેવ, જય જય જય;
 સુરનર વૃંદ ઇંદ્ર ચંદ્રાદિક, બે કર જોરિ કરે તુજ સેવ.

જય જય જય અભિનંદનં ॥ ૧ ॥

કામગવી સુરતડૂ ચિંતામણિ, તુજ સમરણ અંગણુ સ્વયમેવ;
 પ્રગટે અષ્ટ મહાસિદ્ધ નવનિધ, તુમ નામે પામે તતખેવ.

જય જય જય અભિનંદનં ॥ ૨ ॥

માત સિદ્ધારથા તાત સંવર નૃપ, તે તારે ભવ દુખ હરેવ;
 ભવજલ તારન કારન વીનવે, કેમંચંદ વાચક નિતમેવ.

જય જય જય અભિનંદનં ॥ ૩ ॥ ઇતિ.

શ્રીસુમતિનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ—વિભાસ.)

જય જય શ્રીસુમતિ જિણેસ, જય જય જયં;
 ગરભછતે જનની કું દીની, નીતિ કરનકું સુમતિ વિશેષ.

જય જય જયં ॥ ૧ ॥

તું સખહિ દેવનકો દેવા, તું સાહિબ ત્રિહું ભવન નરેસ;
 આપહી સમાન કીએ બહુ જનકું, દે દે સુમતિ સુમતિ ઉપદેશ.

જય જય જયં ॥ ૨ ॥

તુંમ પાય પંકજ પાવન ધ્યાવન, કરત અમરનર અસુર સુરેસ;
કર્મચંદ વાચક વીનવે મુજ, નિજ પદ સેવા દેહુ હમેશ.

જય જય જય૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ.

શ્રીપદ્મપ્રભ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ રામકલી.)

તુજ હરસણુ મોહે પ્યારો, પદમ પ્રભુ, તુજ હરસણુ (આંકણી૦)
હરસણુ લાગત પ્યારો; તિહારો હરસણુ લાગત પ્યારો.
પ્રગટ પ્રણામ કરે તુજ મૂરતિ, અંતર ધ્યાન તિહારો, પદમ૦ ॥૧॥
અતિ આતુર હો અરજ કરે અળ, અપનો જાનિ નિહારો;
મોહ સુભટસે આન જાની મોહો, દો સમભાવ સહારો, પદમ૦ ॥૨॥
સકલ સુખે તસુ ચેત સુસંગતિ, ચિતિ પરમત અનિવારો;
વિષહર મણિસમ રૂપ તિહારો, મુજ દુરમતિ વિષટારો, પદમ૦ ॥૩॥
હૃદય કમલ તુજ પાય પંકજ, લંછન રૂપ વિચારો;
કર્મસીંહ પદમપ્રભુ મોહો, સેવક કરિ અવધારો, પદમ૦ ॥૪॥ ઇતિ.

શ્રીસુપાર્શ્વનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ—ગુજરી.)

જિનપતિ અરજ સુણો જો કીજો, જો પ્રભુ આપ અગરજૂ તો પણ;
સેવક ગરજ કરીજો. જિનપતિ૦ (એ—આંકણી૦)
મો મન મંદિર રૂપ સહિત તું, રૂપ રહિત સમરીજો;
રૂપ રહિત રૂપી મે આણું, એ મુઝ મુજરો લીજો. જિનપતિ૦ ॥૧॥
જોરી કે તો ચિરતા દો તો, જ્યોં તુમ ધ્યાન ધરીજો;
યોગ સમાધિ ચેતન સુખ, સાંત મુધારસ પીજો. જિનપતિ૦ ॥૨॥

દો સુખુદ્ધિ જ્યોં તુમ ગુણ સુષિને, હૃદય ધરી સમરીજે;
 તેમ કરી હરસણુ હરસીજે, મો મન જેમ પતીજે. જિનપતિ ॥૩૧॥
 રાય પ્રતિષ્ઠ વર કુલ અવતરોયો, પુહવી માત ભણીજે;
 કર્મચંદ વાચકકું નિજપદ, શ્રીસુખાસજિન દીજે. જિનપતિ ॥૩૨॥ ઇતિ.

શ્રીચંદ્રપ્રભ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ ભૈરવ)

વંદો શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામી, બિહું કર જોડ નમું સિર નામી, વંદો ॥૧॥
 તૂં ત્રિભુવનપતિ અંતરજામી, નમો નમો તોરે શિવ ગતિ ગામી; વં
 નિરમલ ભાએ ભરમ મલ વામી, શુદ્ધ અનંત ચતુષ્થ. પામી, વંદો ॥૩॥
 શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય રામી, કેવલજ્ઞાન હરસ દુતિ ધામી વંદો ॥૪॥
 પ્રભુ મુજ કર તુજ ગુણ વિસરામી, કર્મચંદ કહે શિવ ગતિ કાંમી
 વંદો ॥ ૫ ॥ ઇતિ.

શ્રીસુવિધિનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ.....)

મેરો પ્રભુ સુવિધિ જિણંદા, સુગ્રોવ વૃષ કુલ ગગન દિવાકર,
 રામા રાણી કે નંદા, મેરો પ્રભુ ॥૧॥
 પ્રાત સમે હરસણુ કું આવે, પાવે લખ આનંદા;
 પૂજા રચે નચે તુજ આગે, નરનારીકા વૃંદા. મેરો ॥૨॥
 પંચ કલ્યાણિક ભાવનાભાવે, મિલ મિલ ચોસઠ ઇંદા;
 પ્રભુ તેરે ગુણ ગાવે એમ ચિર, રચિત વર છંદા. મેરો ॥૩॥
 સુવિધિ પ્રકાસી પરિષદમે નિજ, સારથ નામ કરંદા;
 ભવજલ તરણુ કલા દે ભવિયણુ, તારી આપ તરિંદા. મેરો ॥૪॥

સેવત સુવિધિ જિણુંદ સુવિધિ યુત, કટત કરમકે ફંદા;
કર્મચંદ વાચક ત્રિવિધકર, બહુ વિધ અરજ કરિંદા. મેરોનાપાઘતિ

શ્રીશીતલનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ ઢાગ)

નંદાજીકો નંદન વંદીએ હો, અહો મેરે લલના,
હિયડે ધરિ હરષ અપારા, નંદાં; (આંકણી.)
ચંદ ચંદનથી સીયલોહો, નામે શીતલ સારા;
ભવજલ તાપ ઉઠ્ઠાયવાહો, વરષે વયણ જલધારા, નંદાં ॥૧॥
દૃઢરથ નૃપ કુલ ચંદલોહો, વંશ ઈક્ષાગ ઉદારા;
ધર્મ માંનસર હંસલોહો, મુગતિ વધૂ સણગારા. નંદાં ॥૨॥
તારક બે તારે ભવિજનકું, એ તુમરો ઉપગારા;
હમપર ક્યોં ન ભએ ઉપગારી, હમરો એ કૌન વિગારા. નંદાં ॥૩॥
શિશુવત નિજ કારજ અણુજાણે, જો હમકિયો વિગારિ;
તો પિતુવત બે શીતલ સ્વામી, કારજ દેહુ સુધારિ. નંદાં ॥૪॥
તૂં નિરૂપણ સાચો સાહિબ, હું દૂષણ ભંડાર;
તુમસો વિમુખ પણે બે વસિયો, ચોરાસી લાખ મઝાર. નંદાં ॥૫॥
બાલપણે વિષયા રજ ખેલ્યો, ગાઈ કુશ્રુત ગાલી;
હિવ વય પરિપાકે શુરૂ થોગે, ગાઝો તુમ શુભ શ્રુત ભાલી. નંદાં ॥૬॥
સનમુખ હુઈ આયો તુમ સરણે, સરણાગત સાધાર;
કર્મચંદ વાચકને તારો, વીનતી એ અવધાર. નંદાં ॥૭॥

શ્રીત્રયાંસનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ વિહાગડો)

નાઉ વિના કેસે હોઈ તરના, નાઉં દતિ અંતરગત પવન તારકબયો;
તા સમ નાઉ હૃદય વિચ્ય ધરનાં. નાઉં ॥૧॥

કે સો હું તારક હોઉં ચતુર નર, ભુજબલ દુતાર ઉદ્ધિ ઉતરનાં;
 ઐસી બાનિ ભવોદ્ધિ દુતાર, તરન કારન જિન સમરન કરનાં. નાઉં ॥૨૧॥
 ભ્રમ ભૂલ્યો ભવસાયર માંહિ, રૂલ્યો લલ્લો નહિ મારગ નિરનાં;
 સમકિત નાઉં ભાવ માલિમ વિન, કેસે વહે નાઇ બિધરનાં. નાઉં ॥૨૨॥
 સમ્યક્જ્ઞાન હરસ ગુન સોડે, નિજપર ભેદ ભાઉકો કરનાં;
 સમ્યક ચારિત ગુન એહી બનો, પર પરહરિ નિજ કુ આચરનાં. નાઉં ॥૨૩॥
 શ્રી શ્રેયાંસ વિષ્ણુ કુલ દીપક, નિજ દુતિ કૃત ભ્રમ તિમિરકો હરના;
 કર્મચંદ વાયક થો વીનવે, દેજો તુમ પાય પંકજ સરનાં. નાઉં ॥૨૪॥ ધૃતિ.

શ્રીવાસુપૂજ્ય જિનસ્તવનમ્.

(રાગ મલ્હાર)

તુમ ચરણે ચિત લીને, શ્રી જિન મેરો તુમ૦,
 હરસણ દેખિ સરસ સુખ પાયો;
 આયો હરખં નવીનો, શ્રી જિન૦ (એ. આંકણી૦) ॥૧॥
 નયનો નિરખત નયન તિહારે, વરષત મેહ અમીનો;
 તુમ સનમુખ મુજ મન ઉલસતયોં, સાંધ દેત સગીનો. શ્રીજિન૦ ॥૨॥
 મો મન નવપદલવ પ્રભુ તેરે, વયણ સુધારસ લીનો;
 મુજ હિરદે પ્રભુ આય વસે જ્યોં, મુદ્રામાંહિ નગીનો. શ્રીજિન૦ ॥૩॥
 વસુપૂજ્યનંદ નમો અપનો, કરકે દેહુ કરિનો;
 કર્મચંદ વાયકકું નિજ ગુન, દીજો બાંનિ રંગીનો. શ્રીજિન૦ ॥૪॥ ધૃતિ.

શ્રીવિમલનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ આસાવરી)

કરો મન વિમલ જિણેસર સેવા, જ્યોં પાયો સુખ નિત
 મેવા કરો૦; (એ. આંકણી.)

રયામા રાણીકો નંદન પ્રભુ મેરો, સખ દેવનકો દેવા;
 પુન્ય ઉદય એસો પ્રભુ પાચો, તોં પૂજ્યો પાપ હરેવા. કરોં ॥૧૧॥
 નામે વિમલ રૂપ ગુણ આદેસણ, કારણ ભવિક જગેવા;
 તુજ વિરહેં તરણી તુજ મૂરતિ, ભવસાયરકોં તરેવા. કરોં ॥૨૧॥
 તુજ આગે ઉભા સુરનર બહુ, ચરણ કમલ ચરચેવા;
 મિથ્યામત જામ તિમિર હરણકો, સુકૃત ભંડાર ભરેવા. કરોં ॥૩૧॥
 ભાવ જિણુંદ વિરહિ ભગતી જિણ, ઠવણ થપી પૂજેવા;
 ધર્મરાગ સમકિત પોષેવા, નરભવ લાહો લેવા. કરોં ॥૪૧॥
 અણુવચ ધારી સમિતે પૂજે, વચ ગુણ વિમલ કરેવા;
 શ્રી જિનવર મૂરતિને પરષે, નિજ મૂરતિ પરષેવા. કરોં ॥૫૧॥
 કૃતવર્મનંદન વિમલ જિણેસર, મુજ મન અરજ કરેવા;
 દેહુ સકતિ મુનિ સીંહ કહે યોં, તુજ ગુણ ધ્યાન ધરેવા. કરોં ॥૬૧॥ ઇતિ..

શ્રીઅનંતનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ વસંત)

મેરે હૃદય કમલ ફૂંચ્યો વસંત, દિલ આય વર્યો શ્રીજિન અનંત;
 જિન નામ અનંત ગુણે અનંત, કેવલ દુગ વીરિય મુખ
 અનંત. ફૂંચ્યો ॥ ૧ ॥
 જસ મકરંદ સુવાસ તરંત, મન મધુકર શુંબરવ કરંત;
 જહતા હિમ રસિક કુરતિ હરંત, સમભાવ વસંત મુરતિ વરંત. ફૂંચ્યો ૦૨૧
 સમકિત વૃક્ષ અંકુરવંત, તપ ગ્રીષ્મ શિવ મુખ ફલ ધરંત;
 મુનિ સિંહ અતોંદ્રી મુખ લહંત, જિન ગુણ સમરણ
 પરસાદવંત. ફૂંચ્યો ॥ ૩ ॥ ઇતિ..

શ્રીધર્મનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ સોરઠ)

શ્રીજિન તેરો દરસણુ દેખત સુખ પાચો, પૂરવ પુણ્ય હૂતો તાકો ફલ;
 આજે ઉદે મુજ આયો શ્રી જિન૦ (એ. આંકણી.) ॥૧॥
 એક ચો પણુ પટ લેદે કરિ, વસ્તુ ધરમને દિખાચો;
 ધર્મનાથ તિણુ કારણુ પ્રમુજ, સારથ નામ કહાચો; શ્રી જિન૦ ॥૨॥
 ઠવણા રૂપ નિરખિ મે તેરો, ભાવત રૂપે ભાચો;
 વીતરાગ ભાવ પ્રભુ તે, નયનો માંહિ દિખાચો; શ્રી જિન૦ ॥૩॥
 જલધર જલ લાહિ સખ વન ફૂદ્યો, પણુ જવાસ મુરઝાચો;
 ત્યોં અભવ્ય દુરભવ્ય મિથ્યાતી, તુજ દરસણુ ન સુહાચો, શ્રી જિન ॥૪॥
 સમ્યગ્દષ્ટી શિવ અભિલાષી તિણુ તૂં મનને ધ્યાચો;
 કર્મસીંહ મુનિ ધરમ જિણેસર, સોરઠ રાગમેં ગાચો. શ્રી જિન૦ ॥૫॥

શ્રીશાંતિનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ-દેવ ગંધાર)

મેરે મન સેવો શાંતિ જિણુંદ સેવો૦
 અરે મન સેવો, શાંતિ જિણેસર કે ગુણુ ગાવો;
 પાવો પરમાણુંદ, મેરે મન૦ (એ. આંકણી) ॥૧॥
 સેવત નિત પ્રતિ શાંતિ જિણેસર, હોત હું બુદ્ધિ અમંદ;
 જિન ગુણુધ્યાન ઉદ્દેગિરી પ્રગટત, કેવલજ્ઞાન દિણુંદ; મેરે મન૦ ॥૨॥
 ઓરહિ સેવ કુટેવ તજિ ભજિ, અચિરાંણી નંદ;
 વશ્વસેન નૃપ કુલ નમ મંડલ, ઉદ્યો પૂરણુચંદ; મેરે મન૦ ॥૩॥
 મિટત દોષ સુખ પોષ હોત અતિ, સમરત શાંતિ જિણુંદ
 ફટત અજ્ઞાન ભરમ કે વાહલ; કટત કરમ કે ફંદ; મેરે મન૦ ॥૪॥

મૃગ લાંછન સોવન તનુ સોહત, મોહત ભવિજન વૃંદ;
 ઉપજત શાંતિ ઉપાય જગતકે, દૂર કિયે દુખ દંદ; મેરે મન ॥૫૫॥
 કવિયણુ ગીત કવિત કરિ ગાવત, ધ્યાવત તોંહિ સુષિંદ;
 સમરત સંત સુધારસ રસીએ, નમત નિરંતર ઇંદ; મેરે મન ॥૬૫॥
 ચરચત ચરણ કમલ જે ભવિજન, હોત હે અમલ અફંદ;
 કર્મસીંહ ગુન કહત પ્રભુકે; લહત સુગતિ ગતિ કંદ. મેરે મન ॥૭૫॥ ઇતિ.

શ્રીકૃંથુનાથ જિનસ્તવનમ્.

શ્રી કૃંથુ જિણુંદ તુમારી કે, મૂરતિ સારીરે;
 સુજને અતિ લાગે ખ્યારી કે, જાઉં બલિહારીરે ॥૧॥ જાઉં
 પ્રભુ સરત નયણુ તિહારી કે, ગુણ સંભારીરે,
 ધ્યાઉં હૃદય કમલ વિચ ધારી કે, જાઉં ॥૨॥
 તેં તો કીધા ભવજલ પારી કે, બહુ નર નારીરે;
 તુમ સમ નહી કોઇ ઉપગારી કે, જાઉં ॥૩॥
 સુજને રયું જાણ્યું ભારીકે, દીધ વિસારીરે;
 તારંતા કે રહ્યો હારી કે, જાઉં ॥૪॥
 ઉવેખ્યો દોષ સંભારી કે, ન લહી વારીરે;
 કિંવા મેંહી ન કરી તયારી કે, જાઉં ॥૫॥
 તુમે વીતરાગ ગુણ ધારી કે, એસી વીચારીરે;
 એક તારી એકણુ દીએ ટારીકે, જાઉં ॥૬॥
 કંઈ વિનય ગરીબી વારીકે, કીરતિગારીરે;
 કિંવા હુઇ રહું મૈનાધારી કે, જાઉં ॥૭॥
 કૃંથુનાથજી દ્યો અવધારીકે; અરજ અમારીરે;
 કહે કર્મસીંહ સુવિચારી કે, જાઉં ॥૮॥ ઇતિ.

શ્રીઅરનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ.....)

અરનાથજી હરસણુ થારોરે, લાગે મુને ખ્યારોરે;
 લાગત ખ્યારો હરસ તિહારો; પય સાકરપેં સારોરે લાગે૦ ॥૧॥
 તુમ હરસણુથી અવર દેવનો, હરસણુ લાગે ખ્યારોરે;
 મુજ મન મોહયો તુજ મૂરતિથી, તિણે તૂં મોહનગારોરે; લા૦ ॥૨॥
 આપ અમોહી મોહ ઉપાયો, ભાવિક લોકને અપારોરે;
 એહ અકલગતિ તેરી પ્રભુજી, કોઈ ન પામે પારોરે; લાગે૦ ॥૩॥
 ગગન રહ્યો જલમે જિમ દીસે; ગ્રહગણુ ન્યારો ન્યારોરે;
 તેમ મુજ ધ્યાન જલે પ્રનિભાસે, રૂપ અપરને તુમારોરે, લાગે૦ ॥૪॥
 તુમ શાસનનો વિરહ મ દેજ્યો, કાચી થિતિ લગારોરે;
 કર્મચંદ વાચક ઇમ વીનવે, એહ અરજ અવધારોરે લાગે૦ ॥૫॥ ઇતિ

શ્રીમલ્લિનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ.....)

કુંભ નૃપતિ કુલચંદ; મલ્લિ જિણુંદ નમું રી;
 જિન સમરણુ બલ જોરિ, મોડ મોહ જમ રી ॥૧॥
 મલ્લ દમણુથી નામ પાયું અર્થ સમું રી;
 તે બલ ઘો મુજ સ્વામિ, હું પણ મલ્લ દમું રી ॥૨॥
 તે દિન કદિ હોય દેવ, તુમ ગુણ સુવન રમું રી;
 હૃદય ધરે તુમ સેવ, કુમતિ કુટેવ દમું રી ॥૩॥
 લખિધિતિ સિદ્ધોદેવ, કૃત કર્મ દોષ ખમું રી;
 તન કોઠી મન મૂંસ, કરતપ મેલ ધમુ રી ॥૪॥
 ઓગણીસમા જિનરાય, ઘો સુપસાય હમું રી;
 સીંચ કહે તુમનામ, સમરણુ દિવસ ગમું રી ॥૫॥ ઇતિ.

શ્રીમુનિસુવ્રત જિનસ્તવનમ્.

(રાગ-કાનુડા મોહનગારો-એ દેશી.)

જિણ્હ મોહનગારોરે, હારે મોહનગારો
 ઠગારો સુખારો જિં (એ આંકણી.)
 હારે તે તો કમણ કીધુંરે, માહરં ચિતડું તેં ચોરીને લીધું; ॥૧॥
 તુજ મૂરતિ નયણે દીઠી; તે તો લાગે છે મુજ અતિ મીઠી, જિં ॥૨॥
 જ્યારે તાહરી મૂરતિ દેખી; ત્યારે ઐર દીયા છે ઉવેખી, જિં ॥૩॥
 પ્રભુ શ્રવણે સુણી તુજ વાંણી, જાણે પીધું છે, અમૃત પાણી, જિં ॥૪॥
 બહુ દેશ સખીમે જોઈ, તુજ સમવડિ સખી ન કોઈ, જિં ॥૫॥
 તુજ વિષ્ણુ મુજ મન ન પતિજે, તુજ ઉપરે મો મન ધીજે, જિં ॥૬॥
 દેજે મુનિસુવ્રત દેવા, લવો લવ મુજ તુમ પાય સેવા, જિં ॥૭॥
 કહે કર્મસીંહ શિરનામી, પુણ્યે પ્રભુ સેવા પામી ॥૮॥ ઇતિ.

શ્રીનમિનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ-અલહિયો-વેલાકલ)

સુણોજી સુણો મેરી અરજ સુણોગે, તારણ તરણ વિરૂદ્ધ જો રાખો;
 તો મોહિ તારણ ના ન જણોગે, સુણોજીં એ આંકણી ॥ ૧ ॥
 અવશુણ દેખી રખે ઉવેખો, અપણો મુણિ અવશુણ ન ગણોગે;
 આતુરતા જાણી સેવકની, સ્વામિ વિરહ દુખ દોષ હણોગે, સુણોજી ॥૨॥
 કર્મસીંહ મુનિ અરજ કરત હે, નમિ નમિ શ્રી નમિનાથ સુણોગે;
 તારોગે મોહે પાપીકું, તો સાચે વીતરાગ જણોગે, સુણોજીં ॥ ૩ ॥

શ્રીનેમિનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ-સારંગ)

શ્રી જિનરાય પાય યુગ પ્રભુમી, ગુણ ગાભિ હૈયે ઉદ્ધસી;
અંતરગતિ ધ્યાઉં ધ્યાતા ઠહે, જ્યો ધ્યાયો પૂરવ રિસી, શ્રીજિન૦ ॥૧॥
તોરણ આય છૂડાયા પશૂબધ, બહુ જીવનકું કિએ ખુશી;
નિજ નિજ થાનક પાય હરખ વસ, ગાય પ્રભુ ગુણ ઠહે રસી, શ્રીજિન૦ ॥૨॥
રાગ રાજ રાજેમતી તજકે, ભજિયત ભયે મહારિસી,
દાન સંવત્સર દેઈ પ્રભુજી, સહસાવન આયે ધસી, શ્રી જિન૦ ॥૩॥
ચઢિ ગિરનારિ ધારિ અપને ગુન, ધ્યાને ધ્યાઈ અહોનિસી;
વિમલ અનંત ચતુષ્થય સ તા, પ્રગટ કરી હુંતી જિસી, શ્રીજિન૦ ॥૪॥
સમુદ્રવિજય શિવાદેવી નંદન, વંદન અધ ભાએ નાસી;
કર્મચંદ વાચક પ્રભુજીકે, ગુણ ગાવત હૈ હસી, શ્રીજિન૦ ॥૫॥ ઇતિ

શ્રીપાર્શ્વનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ.....)

ખ્યારો લાગે મોને દરસણ પાસજીકો, ખ્યારો લાગત ખ્યારો દરસ તિહારો
લોજનમે માનુ સ્વાહ ધીકો, ખ્યારો એ આંકણી. ॥૧॥
તુમ ચરણે ચિત રમત હમારો, તાત ઉત્સંગ જ્યો રમત કીકો, ખ્યારો ॥૨॥
સૂરત તેરી નીકી જયુંસોહત, મોહત મન સુરનર મુનિકો, ખ્યારો ॥૩॥
મોહની મૂરત અતિહિ બિરાજત, સુગતિ રમણ નીલવટ ટીકો, ખ્યારો ॥૪॥
મૂરત નિરખિ પરખિ નિજ મૂરત, હરખત બલ વીરજ જિયકો, ખ્યારો ॥૫॥
જેણે તુમ વચણ અમીરસ આખ્યો, તાહિ અપર લાગત પ્રીકો, ખ્યારો ॥૬॥
કર્મસીંહ પ્રભુકે ગુન ગાવત, પાવત વંછિત ફલ નીકો, ખ્યારો ॥૭॥ ઇતિ

શ્રીમહાવીર જિનસ્તવનમ્.

(રાગ-ધનાશ્રી)

વંદો વંદોરે શ્રી વર્ધમાન જિન વંદો, જિન વંદત ાહે પરમાનંદો;
 જિન વંદન ચિર નંદોરે, શ્રી વર્ધમાનં એ આંકણી. ॥૧॥
 જિન વંદી ભવિ પાપ નિકંદો, છેદો કર્મનો કંદો;
 દૂર કરો ભવ ભવ દુખ દંદો, જિન ાહે હર્ષ અમંદોરે, શ્રી વર્ધં ॥૨॥
 ત્રિશલા રાણીકો નંદન વંદો, સિદ્ધારથ કુલચંદો;
 ચરમ જિણેસરકે ગુણ ગાવો, કર કર નવ નવ છંદોરે, શ્રી વર્ધં ॥૩॥
 સિંહ લંછન સોવન તનુ સોહત, મોહત ભવિજન વૃંદો;
 પૂજા રચ રચ નચ નચ ગાવે, ભાવે ચોસઠ ઇંદોરે, શ્રી વર્ધં ॥૪॥
 જે જન અહનિસ સેવા સારે, વારે દુર્ગંતિ કંદો;
 તે નિજ પર આતમને તારે, લહ સંસાર સમુદોરે, શ્રી વર્ધં ॥૫॥
 અશ્વપ ગોત્ર સરોવર હંસો, ક્ષત્રિય કુલ અવતંસો;
 સોમ ગુણે કરિ અભિનવ ચંદો, તેજે જાણુ દિયુંદોરે, શ્રી વર્ધં ॥૬॥
 નાગપુરિય તપગચ્છ દીવાકર, શ્રીવાદીદેવસૂરિંદો;
 તાસ પરંપર પદ્મ ધુરંધર, શ્રીપાર્શ્વચંદ્ર મુનીંદોરે, શ્રી વર્ધં ॥૭॥
 સંવત સતર ચોરાણુઆ વરષે, ક્ષાગુણ માસ વરિંદો;
 કર્મચંદ ઉવજાયા વીકાણું; થુણિયો વીર જિણુંદોરે, શ્રી વર્ધં ॥૮॥ ઇતિ.
 ॥ ઇતિ ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવન સંપૂર્ણમ્ ॥

૧ સંવત ૧૮૫૫ મિતિજ આસો સુદી ૧૪ દિને શ્રીમનાગપુરીય
 વૃહતપાગચ્છાધિરાજ શ્રીપાર્શ્વચંદ્ર સૂરીશ્વર સંતાનીય શ્રીકનકચંદ્રસૂરીશ્વરજી,
 તત્તસિષ્ય આચાર્ય સંતોષચંદ્રસૂરિ, તત્તસિષ્ય મુનિ ખુશાલચંદ્રેણ સિપિકૃતમ્
 અક્ષીજ વાંચનાર્થમ્, શ્રીવિક્રમપુર મધ્યે, શ્રીગજસિંહજી રાજ્યે ॥ કલ્યાણમસ્તુ ॥

શ્રીરાણુકપુર મંડન રિષભદેવ સ્તવનમ્.

(સાંભલે તું સજની મોરી-એ દેશીમાં)

રાણુકપુર મંડન દુઃખ ખંડન નાભિનંદન સ્વામીજી, શિવગઈ ગામી
મન વિસરામી, આતમરામી અક્રમી, પ્રભુ મોહે તારોજી; દાસતણી
અરદાસ, દિલમે ધારોજી, આસધરિ આવ્યો પાસ; નાથ અવધારોજી ॥૧॥
લવ અટવીમેં ભ્રમવસ લમિયો, ગમિયો કાલ અનંતજી;
દીન દયાલ દયાનિધિ તુમ બિના, ન લહ્યો દુઃખકો અંત, પ્રભુ ॥૨॥
મૂઝાં મોહ માયા મદ માતો, રાતો તાતો રમિયોજી;
મદિરામત માતંગવત હું પ્રભુ, નિજ વિવેક ગુણ ગમિયો. પ્રભુ ॥૩॥
મહા માહણ જગ ત્રાણ જગતગુરૂ, મહા ગોપ સધવાહજી;
ઐસા બીરૂકો ધારક તારક, અખ પકડ મોરી બાહ. પ્રભુ ॥૪॥
નલિનીગુદમ વૈમાનકી શોભા, જીપક ત્રૈલોક્યદીપક જી;
ઐસા મંદેર સ્થાપક પોરબાડ, ધન ધનનો જગવ્યાપક. પ્રભુ ॥૫॥
સંવત મુનિ રૂપિ નિધિ શશી વરષે, મહા સુદિ પ્રતિપદ ભેટયાજી,
અપૂરવ મંદિર મંડપ રચના, દેખી દોહગ દુહ ભેટયા, પ્રભુ ॥૬॥
નાગપુરીયવડતપગચ્છદિનમણી, શ્રી બ્રાતૃચંદ્રસૂરિરાયાજી;
તાસ શિષ્ય સાગર મુનિ પ્રભુકા, દરસણે દિલ હુલસાયા. પ્રભુ ॥૭॥

શ્રીઆણુ મંડન રિષભદેવ સ્તવનમ્.

(ધન ધન વો જગમેં નરનાર, સિદ્ધાયલકે જાને વાલે-એ દેશીમાં)

ભેટયા રિષભદેવ જિનરાજ, આણુ અચલ દીપાને વાલે;

આણુ અચલ દીપાને વાલે,

અ.ણુ અચલ શોભાને વાલે. ભેટયા ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥

પ્રભુ મૂરતિ હે સુખકર, દેખત હર્ષ અપાર;

ધન ધન વિમલ મંત્રી અવતાર, પ્રથમ પ્રભુ મંદીર બનાવેવાલે.

લેટયા૦ ૧૧૨૧

મંડપ રચના મનોહાર, કૌરણીકો નહિ પાર;

મંદીર માલેક મુજકો તાર, તારક નામ ધરાવે વાલે. લેટયા૦ ૧૧૩૧

પ્રભુ શરણુ તુમારે આયા, દેખો દિલ હુલસાયા;

અબ મહેર કરો જિનરાયા, સર્વિ દુઃખ દૂર હઠાવે વાલે. લેટયા૦ ૧૧૪૧

નેમિનાથ બાલ બ્રહ્મચારી, દુજે મંદીર મનોહારી;

ધન ધન વસ્તુપાલ તેજપાલ, અપૂર્વ મંદીર રચાવે વાલે. લેટયા૦ ૧૧૫૧

શ્રી ગુરૂ ઉપદેશ ચિત્ત ધાર, દ્રવ્ય ખરચ્યો હે અપાર;

મંત્રી ગુણ ગુણ કે ભંડાર, શુદ્ધ શ્રાવક નામ ધરાવે વાલે. લેટયા૦ ૧૧૬૧

અરજ સુણો નેમિનાથ, પ્રભુ મુઝ કરો સનાથ;

તજ રાજેમતીકો હાથ, પ્રથમ શિવપુર પહોચાવે વાલે. લેટયા૦ ૧૧૭૧

ત્રિજે મંદીર શ્રી જિનરાજ, સેવો રિષભ શાંતિ શિરતાજ;

મુજ આંગણે ફલિયો સુરતરૂ આજ, કાજ સર્વિ સિદ્ધ કરાવે વાલે.

લેટયા૦ ૧૧૮૧

ચોથે મંદિર પ્રભુ પાસ, પૂરે ઉપાસક આસ;

ચૌમુખ ચૂરે ભવ પાસ, અષ્ટ ભય દૂર મીટાવે વાલે. લેટયા૦ ૧૧૯૧

દિલવાડે મંદીર ચાર, શોભા હે અપરંપાર;

મુખમું કેતા નાવે પાર, યાત્રા કરો શિવ આસ ધરાવે વાલે. લેટયા૦ ૧૨૦૧

અવચલ ગઢે રિષભદેવ, ચૌમુખ ધાતુ બિંબ કરો સેવ;

હરો પ્રભુ વિષય કષાયકી ટેવ, જગગુરૂ નામ ધરાવે વાલે. લેટયા૦ ૧૨૧૧

વિક્રમ ઉન્નીશ સિત્તોતેર સાલ, મહાવદ્ધ પંચમી ભઈ સુરસાલ;

વંદા ત્રિભુવન દીનદયાલ, અપૂર્વ આનંદ કરાવે વાલે. લેટયા૦ ૧૨૨૧

વડતપ ગચ્છ જગમે મુખદાય, પ્રગટયા શ્રી બ્રહ્મચંદ્રસુરિરાય;

સેવક પ્રભુકે ગુણ ગાય, પ્રભુ ભવસાગરસે તિરાવે વાલે. લેટયા૦ ૧૨૩૧

શ્રીકેશરીયાનાથ સ્તવનમ્.

(નદી યમુનાકે તીર ઉડે દોંય પંખીયા—એ દેશી.)

પ્રભુમું પ્રેમે પ્રહસમે દેવ દયાનિધિ,
 કેશરીયાળ મહારાજકે નામે નવનિધિ;
 મહિમા મુખસું વરણુવા જાકી વિદ્યાનિધિ,
 સુરગુરૂ નહિ સમરથ સેવકકો દે અડસિધિ ૧૥
 દોષાતીત ગુણીકો દેવ ધ્યુવું સદા,
 સુદ્ધ પ્રરૂપક ગુરૂકો ન મેં છોડું કદા;
 પ્રભુ પ્રકાસિત ધર્મ વિદ્યમાન આગમે,
 એ તીન તત્ત્વ આરાધું મેરે મનમેં ગમે ૥૨૥
 પ્રભુ હરિસનસે આજ આનંદ અધિક લયો,
 વો મુખસે ન કહાય મેરો જીય સુખ લયો;
 સહજ કલાનિધિ રાજ રાજેશ્વર ભેટિયા,
 ગુણસાગર આરાધી ભવ દુઃખ મેટિયા. ૥૩૥

શ્રીકેશરીયાનાથ સ્તવનમ્.

(તેજે તરણીથી વડોરે દોય શિખાનો દિવડોરે,—એ દેશીમાં)

પ્રેમે પ્રભુમું પ્રહસમેરે, શામલયો મુજ મન રમેરે, શ્રીકેશરીયોલાલ;
 આઠ મહાભય ટાલણુરે, આલણુ સિદ્ધિ દયાલ હો જિનજી ૥૧૥
 તુંમ સરણે હું આવીયોરે, હરિશન પ્રભુને પાવીયોરે, ભાવીયો
 ભાવ સ્વરૂપ;
 ધુલેવા રિસડેશ્વરે, આપ છો ભૂપના ભૂપ હો જિનજી તુંમ ૥૨૥
 તુંમ આગળ પ્રભુ શું કહુંરે, જાણુગ જિન માફી ચહુંરે, કર્મ
 કર્યોરે અનંત;

નિંદા ગુણિજન દેખકેરે, દ્રેષ ધર્યો મતિમંદ હો જિનજી તુંમં ॥૩૩॥
 જીવહયા સત્ય નવિ ધર્યુંરે, પાપે નિજ આતમ ભર્યુંરે, ચૌરી મૈથુનધારી;
 પરિગ્રહ રાત્રી લોજનેરે, પસરતી મતિ ન નીચારી હો જિનજી
 તુંમં ॥૩૪॥

સંયમ ભાવના નવી રહીરે, આશા દાસી મન રહીરે, સેવ્યાં પાપ અઢાર;
 હેય જ્ઞેય ઉપાદેયનોરે, બહુયો નવી તે સારહો જિનજી તુંમં ॥૩૫॥
 કઠણાનિધિ કઠણા કરોરે; ભવોભવની ચિંતા હરોરે, સાધિષ્ટાયિક દેવ;
 ચોસઠ ફાગુણ માસનીરે, વદિ અષ્ટમી કરી સેવ હો જિનજી તુંમં ॥૩૬॥
 સુવિહિત ક્રિયાનો ધણીરે, પ્રગટયો જૈનમાં દિનમણીરે,
 શ્રીપાર્શ્વચંદ્રસૂરિંદ્ર;

શ્રી બ્રાતૃચંદ્રસૂરિ તારજોરે, ભણે મુનિ સાગરચંદ્ર હો જિનજી
 તુંમં ॥૩૭॥ ઇતિ.

શ્રીકેશરીયાનાથ સ્તવનમ્

[રાગ-વસંત-વીર કુમરની વાતડી કેને કહીયે,—એ દેશીમાં]

કેશરીયાજીની મૂરતિ મનોહારી, હારે મનોહારી રે મનોહારી;
 હારે એ તો સેવકને સુખકારી, હારે એ સમ નવિ કે.ય, કેશરીં ॥૧॥
 રાજ રાજેશ્વર રાજતો પ્રભુ આજે, હારે મહિમા જસ જગમાંહિ ગાજે;
 હારે અન્ય દેવો તે સવિ લાજે, હારે પ્રભુની કરે સેવ, કેશરીં ॥૨॥
 સ્વામ સુંદર છળી નાથની અતિ દીપે, હારે રૂપે કામદેવને જીપે;
 હારે ભવિને કરે મોક્ષ સમીપે, હારે ઉપગારી એહ, કેશરીં ॥૩॥
 સેવક સરણે આવીઓ નાથ તારો, હારે અજ્ઞાન અબુદ્ધિ નિવારો;
 હારે ભવજલથી પાર ઉતારો, હારે આપો સુખ અનંત, કેશરીં ॥૪॥
 ઉગણીશ ચોસઠ ફાગુણ વદિ આયો, હારે પ્રભુ પેળી આનંદ પાયો;
 હારે ગુરૂ બ્રાતૃચંદ્રસૂરિરાયો, હારે ગાયો સાગરચંદ્ર, કેશરીં ॥૫॥

શ્રીકેશરીયાનાથ સ્તવનમ્.

[ઉત્ત પ્રભાત નામ જિનજીકો ગાઇએ,—એ દેશીમાં]

કેશરીયા જિશુંદ મોકું થાસું લય લાગી;
 કુમતિ કુટિલ ગઈ, સુમતિ અળ જાગી કેશરીં ॥૧॥
 પ્રભુકે દેહાર સુખકાર, મનોહાર દેખ;
 કુબુદ્ધિ કુવાસના, અળ મોહે ભાગી કેશરીં ॥૨॥
 અનુપમ મૂરતિ, સૂરતિ ધ્યાવત;
 મોક્ષ ગયે કેઇ, કર્મકો ત્યાગી કેશરીં ॥૩॥
 દીનદયાલ દયા કરી દીજે;
 અચલ અમલ શિવગતિ સોભાગી કેશરીં ॥૪॥
 જીવસાયરસે પાર ઉતારો પ્રભુ,
 સહજ કલાનિધિ, સૂરિ વડભાગી. કેશરીં ॥૫॥ ઇતિ.

શ્રીકેશરીયાનાથ સ્તવનમ્.

[તુંહી જગતપતિ જીવજા પ્યારા,—એ દેશીમાં]

કેશરીયાજી તુંહી સુખકારી, જાઉં નામે બલિહારી સાહેબ;
 શામલીયા મુજ્ દરિશન દીજે, સેવક સુખિયો કીજે સાહેબ
 કેશરીં (આંકણી) ૧

પતિત ઉદ્ધારન શિવ સુખ કારન;
 દેહ ધર્યો દેહી દુખ કે વારન કેશરીં ॥૧॥
 નાસિકા થીર દૃષ્ટિ પદ્માસન સૃષ્ટિ;
 જીવ સકલકું અભિયકી વૃષ્ટિ કેશરીં ॥૨॥
 શાંતસ્વરૂપી ચિદધન રૂપી;
 મૂરતિ પ્રભુકી ભાવ સ્વરૂપી કેશરીં ॥૩॥

તું ત્રિભુવનપતિ ભૂપ કહાયો;

સેવકજન હૃદયે તુંહી ભાયો

કેશરી૦ ૥૪૥

સહજ કલાનિધિ સાહેબ નિરખી;

સાગરચંદ્ર વંદત મુનિ હરખી

કેશરી૦ ૥૫૥ ઇતિ.

શ્રીઆદિનાથ સ્તવનમ્.

[રાગ-પ્રભાતી—પાસ શંખેશ્વરા સારકર શેવકા,—એ દેશીમાં]

પ્રથમ જગદીશને પ્રભુમું હું પ્રેમથી, જુગલ કર જોડીને શીશ નામું;
સ્વામી સંસારમાં સાર નવ દેખીયો, પેખીયો મોહ અરિ એક

સામું પ્રથમ૦ ૥૧૥

હે પ્રભુ પાપ મેં શું કર્યા પરભવે, જે થકી હું થયો બહુ અનાણી;
જનમીયો પંચમ કાલ વિકરાલમાં, નાથ મેં તોરી સેવા ન જાણી

પ્રથમ૦ ૥૨૥

સકલ તીરથમય દેવ અરિહંત તું, આવીયો શરણુ પ્રભુ આજ તારે;
રાખજો ભાપણ અલગ નવી મૂકજો, સેવક સાર કરજો આવારે પ્રથમ૦ ૥૩૥

સુર નર કોટીયે તું પ્રભુ સંસ્તવ્યો, યોગીજન હૃદયમાં નિત્ય ધ્યાતો;
મુનિ મન માનસે નામ તોડું વસે, દેવ તે મુજ ચિત્તેજ ચહાતો પ્રથમ૦ ૥૪૥

ગોપ નિરીયામક ખીરૂદ શ્રીજિનતાણું, સાર કરજો પ્રભુ હીન જાણી;
સહજ કલાનિધિ સાહિબ તારજો, દયા સાગર દિલ દયા આણી

પ્રથમ૦ ૥૫૥ ઇતિ.

શ્રીઅજિતનાથ સ્તવનમ્.

(સખી આવ્યો ભાદ્રવમાસ ધર્મનો ધોરી રે,—એ દેશીમાં.)

સખી અજિતનાથ મહારાજને પ્રેમે પ્રભુમુંરે;

- અનંત સંસાર સંચાર થકી હું વિરમુંરે;
 સખી વૈશાખ શુક્લ ત્રયોદશિયે પ્રભુ ચવિયારે,
 કર્ણાનિધિ કરિ કર્ણા ઉદ્ધરવા ભવિયારે. ॥૧॥
- સખી અયોધ્યાનગરી માંહ જગતગુરુ જનમ્યારે,
 આવિ દિગ્ગુમરિ પરિવાર હરખે નમિયારે;
 સખી સૌધમં સુરપતિ ભક્તિ સહિત તિહાં આવિરે,
 વંદી નદી પ્રભુને મેરુગિરિપર લાવિરે. ॥૨॥
- સખી ચોસઠ સુરવર દેવ દેવી સવિ આવેરે,
 જગપતિ જન્મ મહોચ્છવ હરખે થાવેરે;
 સખી ક્ષીર સમુદ્રના નીર લેવાને જાવેરે,
 કનક રજત મણી કુંભ રચી ભરી લાવેરે, ॥૩॥
- સખી વૃષભ રૂપ કરી ઇંદ્ર સ્વામીને નવરાવેરે,
 બાવના ચંદન લેપ સુગંધી લગાવેરે;
 સખી પૂજા પ્રભુમી પાપ ધરે પધરાવેરે,
 ધનલ મંગલ આનંદથી ગૌરી ગાવેરે. ॥૪॥
- સખી હસ્તિ લંછન પ્રભુ પાપ અહોનિશ સેવેરે,
 ભક્તિચન્દ્ર લગતંત મુગતિ મુખ દેવેરે;
 સખી બહુતેર લાખ પૂરવતું આયુ પૂરણ કરીરે,
 સમેતશિખરગિરિ સિદ્ધ કાઉસગ્ગાસન ધરીરે. ॥૫॥
- સખી અણુસણુ માસ એક ચૈત્ર શુદ્ધ પાંચમેરે,
 સહસ્ર મુનિ પરિવાર ઉત્તમ ઠામેરે;
 સખી એ જિન સેવો ભાવે દેવ ન એવેરે,
 ભત્રિ પુન્ય સંયોગે મદ્યો તે લાવો લેવોરે. ॥૬॥
- સખી નાગપુરીય તપગચ્છ ધુરંધર સૂરિરે,
 જેણે બહુ કરીઓ ઉપકાર ભવિ આસ પૂરીરે;

સખી સહજ કલાનિધિ સુગુર ચરણ પસાયેરે,
મારો આતમા ગુણ સાગર થઈ સુખિયો થાયેરે. ૥૭૥

શ્રીઅજિતનાથ સ્તવનમ્.

(ભરતને પાઠે ભૂપતિરે, - એ દેશીમાં.)

પ્રહસમે પ્રભુમું પ્રેમથીરે, સર્વ દેવ શિરતાજ સહુણા; સા-
સ્વતા સુખમાંહિ રાજતારે, અજિતનાથ મહારાજ સહુણા, એ
જિન સેવો ભાવથીરે, દેવ નહિ કોઈ એવો સહુણા (આંકણી)
૥૧૥ બહુ દિનનો હું ઉમહોરે, નામ સુણ્યો અભિરામ સહુણા;
નયણ અતિ અલભે કરેરે, નિરખણ પ્રભુ સુખ ધામ સહુણા
એ જિનં ૥૨૥ ગુણ ગાઉં પ્રભુ તાહારે, ધ્યાન ધરે નિસદીશ
સહુણા; તુમ નામે મુજને હભેરે, શીવ સુખનો ફલ ઇશ સહુણા
એ જિનં ૥૩૥ તુંહિ જીવન તુંહિ આતમારે, તું મુજ પ્રાણ
આધાર સહુણા શિરપર આણ સદા વહુરે, ભયભંજન સાધાર
સહુણા એ જિનં ૥૪૥ ભક્તવચ્છલ પ્રભુ વિનવુરે, કરભે મોરી
સાર સહુણા; સહજ કલાનિધિ સાહિબારે, કરો ભવસાગર પાર
સહુણા એ જિનં ૥૫૥

શ્રીસંભવનાથ સ્તવનમ્.

(ભલે બિરાજેજી સામલિયા મહારાજ જિખરં - એ દેશીમાં.)

મેં તો દરશન પાયાજી, મેં તો દરશન પાયાજી, સંભવ
દેવ તુમારા, મેં તો દરશન પાયાજી, મેં તો (આંકણી) તારું
રૂપ અનોપમ દીસે, દેખત કામ લભયો; અદ્યતા તો તેથી સેવે,
મનમાં જઈ સંતાયો, મેં તો ૥૧૥ શાંતિ મુદ્રા પ્રભુ ની નિરખત,

શાંતિ ધરમાં આયો; બિંબ પ્રતિબિંબ ભાવથીરે, ભાવસ્વરૂપ
મન ભાયો, મેં તો ૦ ॥૨૦॥ કોડી ભવકંઠ કંઠ નિવાર્યા, સમકિત
મારગ પાયા; બ્રાતૃચંદ્રસૂરિ ગુરૂકો સેવક, સાગર પ્રભુ ગુણ
ગાયા, મેં તો ૦ ॥૩૦॥શિ

શ્રીસુમતિનાથ સ્તવનમ્.

(અંતરજામી સુચ અલવેસર,—એ દેશીમાં.)

શ્રી સુમતિ જિનેશ્વર સાહિબ તોરી, મૂરતિ મોહનગારીરે,—
નિરખંતા મોહે આનંદકારી, સેવકને સુખકારી; સાહિબ, મૂરતિ
તારી હો રાજ, અમને ભવજલ તારી, તારી તારી હો મહારાજ, અમને
શિવસુખકારી (આંકણી) ॥૧॥ અદ્ભૂત આકૃતિને એ ધરતી,
હરતી મન મનોહારીરે; શાન્ત સ્વરૂપી ચિદ્ધનરૂપી, કરૂણારસની
એ ક્યારી, સાહિબ ૦ ॥૨॥ પંચમકાલે ભવ્ય જીવોને, સમકિત
હરસણુકારીરે; ઉપગારી એ સમ નહિ કોઈ, પાપ પંક હરનારી,
સાહિબ ૦ ॥૩॥ બહુરે દિવસનો હું આશાભરિયો, આવ્યો છું
જયકારીરે; દરિસણુ દીજે દીનકૃપાલુ, આપ બરૂંદ મનધારી,
સાહિબ ૦ ॥૪॥ નાગપુરી તપગચ્છ ગગનમેં, પ્રગટયો પાર્શ્વચંદ્ર-
સરિરે; શ્રીબ્રાતૃચંદ્રસૂરિંદ્રનો શિષ્ય, સાગરચંદ્રને ખ્યારી,
સાહિબ ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી માતર તીર્થમંડન સુમતિનાથ સ્તવનમ્.

(રાગ પ્રભાતી—પાશ સંખેશ્વરા સારકર સેવકા,—એ દેશીમાં)

પ્રહસમે પ્રેમસું પ્રયુમતાં પ્રાણિયા, સુમતિપ્રભુ સુમતિ
સૌભાગ્ય આપે; એહનું નામ અભિરામ સુખધામ તે, સમરતાં

પાપ સંતાપ કાપે, પ્રહસમેં ॥ ૧ ॥ આધિ ઉપાધિને વ્યાધિ-
 સહું ભય ટલે, મન મનોરથ ફલે નાથ નામે; જપથી તે ભવિ-
 સુર સુખ ભોગવી, ક્ષેત્ર વિદેહમાં મુક્તિ પામે, પ્રહસમેં ॥ ૨ ॥
 માતર પુરવરે ભવિક જન અઘ હરે, સેવતાં સુખ કરે નામ જેતું;
 તેહતું ધ્યાન ધરતાં થકાં એક મને, કર્મ મલ દૂર ન થાય કેતું,
 પ્રહસમેં ॥ ૩ ॥ મેઘરાય નંદન કલિમલ કંદન, સોવન વણુ-
 શરીર રાજે; માત સુમંગલા ગુણુનિધિ નિરમલા, કૈંચ લંછન
 જિન ચરણે છાજે, પ્રહસમેં ॥ ૪ ॥ હરિ હરાદિક જે અન્ય
 દેવો થયા, તેહને કામરાજે ભમાયો; તેહ કંઠર્પના ઠર્પને ક્ષણ-
 કમાં, ક્ષય કરી કેવલજ્ઞાન પાચો, પ્રહસમેં ॥ ૫ ॥ એક યુરો-
 પિયન આવિ ચૂનો હરે, તેહના દેહમાં ચૂંક વ્યાપી; તતક્ષણ
 આવિને તે નરે પ્રસુ કને, સાચાદેવ એ ખીરૂંદ થાપી, પ્રહસમેં
 ॥ ૬ ॥ બે કર જોડાને માન મદ મોડાને, વિનતિ કરે પ્રજા હુંજ
 ચૂકયો; દેવ દયાનિધિ દીનને તારજો, એમ કહિ શ્રીજિન ચરણે
 જુકયો, પ્રહસમેં ॥ ૭ ॥ નાથ મહિમા ઘણો અવનિમાં મેં
 સુણ્યો, તેહ કારણ મુજ મન ઉમાયો; સ્વામિ હું આવિયો દરિ-
 સન પાવિયો, શાંતમુદ્રા થકી શ્રમ ગમાયો, પ્રહસમેં ॥ ૮ ॥
 સુમતિપ્રભુ આપજો, કુમતિને કાપજો. થાપજો આપ ચરણારવિંદે;
 જેહથી ભવોભવ સંચિત પાપનું, નાથ કરી શાંતિ પામું અમંદે
 પ્રહસમેં ॥ ૯ ॥ સંવત ઓગણિશ બાસઠ મૃગસર સુદિ, પ્રતિ-
 પદિ નિરખતાં સૌખ્ય પાચો; શ્રીપ્રજુ સકિત ભરપુરની શકિતથી,
 નૂતન સ્તવનમેં આજ ગાયો, પ્રહસમેં ॥ ૧૦ ॥ શ્રીજિનરાજ
 મુજ કાજ આજે સયો, સફળરૂ સાનિધે યાત્રા કીધી; સહજ
 કલાનિધિ મુનીશ્વર સેવીને, સાગરે કામના સિદ્ધ કીધી,
 પ્રહસમેં ॥ ૧૧ ॥

શ્રીશાંતિનાથ સ્તવનમ્.

(સુષો ચંદાજી શ્રીમંધર પરમાત્મ પાત્રે જાળે,—એ દેશીમાં)

હો શાંતિપ્રભુ આ સંસારનો અસારનો પાર ન પાચો,

હો સાહેબજી ભવ ભવ ભમતા સેવક શરણે આયો;

હું ભમ્યો ભવ કોડાકોડી, બહિરાતમ વિષયમાં મન ભેડી,

ધર્મ તણી વાતોને વખોડી હો શાંતિ ॥૧૧॥

નિગોઢ અનંતોકાલ રહ્યો, સૂક્ષ્મથી બાહર માંહિ ગયો;

પુઢવી દગ તેઉ વાઉ ભયો હો શાંતિ ॥૧૨॥

બી તિ ચઉરિંદ્રિયમાં આયો, તિર્યંચ પંચેંદ્રિયમાં જાયો;

સુર ચાર નિકાયની ગતિ પાચો હો શાંતિગાડા

ચઉદ રાજ લોકમાંહિ ભમિયો, યોની લાખ ચોરાસીમાં રમિયો;

નહીગોલતા ન્યાયે અશુભ વમિયો હો શાંતિ ॥૧૪॥

દશ દૃષ્ટાંતે દોહિલો ગાયો, તે માનુષ્યભવ માંહિ આયો;

પુન્ય પૂરવના અધિકે પાચો હો શાંતિ ॥૧૫॥

ધમ કીધા ફેગટ મેં ફેરા, ભેટયા નહિ ચરણ શ્રીજિન કેરા;

તેથી કાજ ન સિદ્ધ પ્રભુ મેરા હો શાંતિ ॥૧૬॥

ફલંભ પાચો આરજ દેશ, શ્રાવક કુલે જન્મ થયો ધંધ;

લહી સમ્યક્ શ્રદ્ધા લવ લેશ હો શાંતિ ॥૧૭॥

પ્રભુ ચરણ કમલ પાયા તેરા, નમતા સવિ દુઃખ ગયા મેરા;

સ્વામી આપોને શિવ મુખની લે'રા હો શાંતિ ॥૧૮॥

આજ આંગણે મુજ સુરતડ ફલિઆ, સૂરિ સહજ કલાનિધિ ગુરૂ મલિઆ;

મુનિ સાગરના સવિ ભય ટલિયા હો શાંતિ ॥૧૯॥

શ્રીકુંથુનાથ સ્તવનમ્.

(૨ જીવ જિનધર્મ કીજીયે,—એ દેશીમાં)

પ્રેમે પ્રભુમું પ્રહસમે, કુંથુ જિનેશ્વરરાય; સર્વ જીવ સુખ
કારણે, પ્રગટયા પ્રભુ પાય, પ્રેમે ૦ ૥૧૥ છ જીવના હિત કારણે,
હાન સંવચ્છરી દીધ; શુદ્ધ સંજમ લેઈ કરી, પામ્યા કેવલ રિદ્ધ,
પ્રેમે ૦ ૥૨૥ ઘાતિ અઘાતિ કર્મજે, કાલ અનાદિના સંગિ; તેહને
ફર કરી ગયા, અહિરરાજને લાંઘી, પ્રેમે ૦ ૥૩૥ આતમ દરસણ
ઉમદ્યો, વિરમ્યો ભવકંઠ; કુંથુ જિનેશ્વર મુજ મિલ્યો, આનંદ
કંઠ અમંદ, પ્રેમે ૦ ૥૪૥ વડતપગચ્છે દીપતો, શ્રીપાર્શ્વઅંદ્ર
સરીંદ; સહજ રાજેશ્વર સાહિબા, સાગરને સુખકંઠ, પ્રેમે ૦ ૥૫૥

શ્રીમદ્વિનાથ સ્તવનમ્.

(તું પરમેશ્વર મેરો અજિતજિન તું પરમેશ્વર મેરો,—એ દેશીમાં)

સુખકારક પ્રભુ મહિ જિનેશ્વર, સર્વજીવ હીતકારિ; લોચ-
ણીઆમે શ્રીજિનરાજે, ઉત્તમ નર ઉપગારિ; હો મદ્વિ જિન;
તુમ નામે બલિહારિ, સેવકને સુખકારી હો મદ્વિ ૦ ૥૧૥ મોહની
મૂરત સુંદર સોહે, શીવસુખને દાતારિ; કોટિ રવિથી એ પ્રભુ
દીપે, તેજે અધિકા ભારિ હો મદ્વિ ૦ ૥૨૥ સુણી તીરથ હું
ફરથી આગ્યો, હૃષં અધિક મન ધારિ; પ્રતિમા જોતા આનંદે
મોહતા, પાપ તિમિર વિહારિ હો મદ્વિ ૦ ૥૩૥ અર્જ કંઈ હું
ઉલો બારે, મન ધારો પ્રહસ્યારિ; મિથ્યાત મોહ અધકારે લીનો,
હેતે કરો ભવપારી હો મદ્વિ ૦ ૥૪૥ ભૂરસ ઉગણીશ મહા
ચહેરે, બુધ એકાદશિ સારી; શુદ્ધરાજ શ્રી સહજ કલાનિધિ,
સાગર સેવે વારંવારિ હો મદ્વિ ૦ ૥૫૥

શ્રીનેમિનાથ સ્તવનમ્.

(રાગ—ગજલ.)

જગ જીવકે તુમ ઉપગારી, નેમિનાથ જિન સુખાકારી; પ્રભુ
નામકો જાઉં બલિહારી, અવિચલ સૌખ્ય કે દાતા ॥૧॥ ભયે
તુમ બાલ પ્રહારી, સંયમી સર્વ જીવ આધારી; ધારી ન રાજીલ
મતિ નારી, અજળ હે પ્રભુકી બાતા ॥૨॥ દે શીખ સંયમ ઉદારી,
બનાયે શિવ લટકારી; તાર્યા કેતાહિ નરનારી, ઉધારો મોહે જગ-
બ્રાતા ॥૩॥ અચલ અવિનાશી અવિકારી, ભયે સર્વ કર્મ વિહારી;
નહી છોડું તોરી ચારી, તુંહિ માતા તુંહિ ત્રાતા ॥૪॥ વઠ તપગણ પટધારી,
ભયે સૂરિ બ્રાતૃ મનોહારી; ગુરૂ ચરણ સેવનાકારી, મુનિ સાગર
ગુણ ગાતા ॥૫॥

શ્રીપાર્શ્વ સ્તવનમ્.

(રૂપ જિહ્વંદ શું પ્રીતડી—એ દેશી.)

સ્વામી પાર્શ્વ જિજ્ઞેસર વિનવું, મોરા સ્વામી હો તુમે
પરમ દયાલકે; સરણ દીયો પ્રભુ તાહરો, નિજ સેવકની
કરવી સંભાળકે. પાર્શ્વં ૧ તુમ દરિશન વિના હું ભમ્યો.
ભવરણમાં હો દુઃખ સદ્યા અનંત; જિન આણી નવિ
ઓલખી, જેથી ન લહ્યો હો ચાર ગતિનો અંતકે. પાર્શ્વં
૨ ॥ મદ મમતા મનમાં વસી, સત્યતા નવિ હો ઉલસી ચિત્તમાય;
જિન વાણી સુખકારિણી, નવિ બાણી હો દીયો જનમ શુભાયકે,
પાર્શ્વં ૩ ॥ મદિરા વિષય કષાયમાં, રમ્યો નિદ્રાહો વિકથા માંહિ
નાથ; પંથ પ્રમાદ પાપે કરી, ઉચ્છેદ્યો હો સુરતરૂ નિજ હાથકે,
પાર્શ્વં ૪ ॥ ચિંતામણી કામકુંભ સમો, અતિ દુર્લભ હો નર-
ભવ છે પ્રસિદ્ધ; આગમમાં કહ્યું જિનવરે, તે પામી હો નવિ

સાવો લીધકે. પાર્શ્વ^૧ંપા^૨ આલસ મોહાવજા^૩ સ્તબ્ધ^૪, કૌંધ પ્રમાદ^૫
 હો કૃપણ^૭ લય શોક^૮; અજ્ઞાન^{૧૦} વિશેષ^{૧૧} કુતુહલે^{૧૨}, રમણે^{૧૩} રમી હો કયો
 જનમનો દેકકે. પાર્શ્વ^૧. ૧૥ કાઠિયા તેર એ દુઃખકરા, ધર્મ-
 કાર્યમાં હો કરે બહુલી હાણુ; એહના ફંદમાં હું ફસ્યો, પ્રભુ
 શું કહું હો તુમે ચતુર સુભણુકે. પાર્શ્વ^૧ં ૭.૧ અધમ ઉદ્ધારણુ તું
 ધણી, પાતકીનાં હો પાતક હરનાર; શરણાગત વચ્છલ પ્રભુ, મુઝ
 પાપીને હો ભવ પાર ઉતારકે. પાર્શ્વ^૧ં ૮.૧ અધસેન નૃપ કુલતિલો,
 વામા માતા હો નંદનજગ ભાણુ; શ્યામ ઘનાઘન તનુ સોહે,
 નવ કર શત હો વર્ષાયુ પ્રમાણુકે. પાર્શ્વ^૧ં ૯.૧ વડતપગચ્છ નભ
 દિનમણી, જિનશાસને હો ઉત્તમ ગણુધાર; સહજ શશિ રવિ
 સાહિગા, ગુણ સાગર હો પ્રભુ કર ભવપારકે. પાર્શ્વ^૧ં ૧૦ ॥

શ્રી ફલવધિમંડન પાર્શ્વનાથ સ્તવનમ્.

(હો સાહેબ બાહુજિનેશ્વર વિનવું—એ દેશીમાં.)

હો સાહેબ ફલવધિમંડન પાસજી, દાસતણી અરદાસ હો;
 હો સાહેબ અવધારો આતમધણી, પૂરો હમારી આસ હો. હો
 સાહેબ, (એ આંકણી) ॥ ૧ ॥ હો સાહેબ ભવ નાટક નવ નવ
 વેસે, નાચ્યો અનંતિ વાર હો; હો સાહેબ અગ્ર તુમ ચરણે આ-
 વિયો, રીઝી કરો ભવપાર હો. હો સાહેબ ॥ ૨ ॥ હો સાહેબ
 દુઃખ અનંતા મેં સહ્યા, મુખથી તે ન કહાય હો; હો સાહેબ
 જ્ઞાન સ્વરૂપી જાણો તુમે, તુમ સહાયે દુઃખ જાય હો. હો સાહેબ ॥
 ૩ ॥ હો સાહેબ મરૂમંડલ સુરતરૂ સમો, સેવક જન મુખકાર
 હો; હો સાહેબ દીન દીન આધિનને, ઘો મુખસંપત્તિ સાર હો..

હો સાહેબ ॥ ૪ ॥ હો સાહેબ રહજી ગુણ ગણ સાગર, પૂરણ
કૃપાદાતાર હો; હો સાહેબ શાશ્વતી રાજશ્રી પામિયા, દેવ
દયા ભંડાર હો. હો સાહેબ ॥ ૫ ॥ હો સાહેબ સંવત ઓગ-
ષ્ટિ સતોતેરે, બત્રા કરી મનોહાર હો; હો સાહેબ પોષ વદિ
દશમી દિને, દર્શને હર્ષ અપાર હો. હો સાહેબ ॥ ૬ ॥ હો
સાહેબ નાગપુરીય વડતપગચ્છે, જિન શાસન શૃંગાર હો; હો
સાહેબ શ્રીભાતૃયંદ્રસૂરીશ્વર, કર ભવસાગર પાર હો. હો
સાહેબ ॥ ૭ ॥ ઇતિ.

શ્રી જીરાવલા પાર્શ્વનાથ સ્તવનમ્.

(પદ્યપ્રભુ પ્રાણેસે પ્યારા, મિટાદો કર્મકી ધારા—એ દેશીમાં)

જીરાવલા પાર્શ્વ મનોહારી, ભેટયા મેં આજ સુખકારી;
મૂરતિ પ્રભુકી આણુંદકારી, વંદે નુર અનુર નર નારી. જીરાવલા ॥
(એ આંકણી) ॥ ૧ ॥ મહિયલ મહિમા અતિભારી, સુનિ
આંચો હું ચિત્તધારી; દીજીયે દર્શં દાતારી, સેવક અપનોહિ
અવધારી. જીરાવલા ॥ ૨ ॥ ભમ્યો ભવ ભ્રાંતિમે ભારી, સદ્યાં
દુઃખ મેં વારંવારી; કરો અમ નાથ સાધારી, વિપત્સવિ દૂર
વિહારી. જીરાવલા ॥ ૩ ॥ કૃપાકુ દેવ ઉપગારી, કરી મેં આપકી
યારી; દિજે પ્રભુ વિઘ્ન સખ વારી, શિવ સુખ સંપતિ સારી.
જીરાવલા ॥ ૪ ॥ વિક્રમ ઉન્નિશ સતોતરારી, મહા વદિ
દ્વાદશી સારી; સહજરાજેશ્વર તારી, ભવ સાગર કરો પારી.
જીરાવલા ॥ ૫ ॥ ઇતિ

શ્રીપાર્શ્વનાથ સ્તવનમ્.

(પ્રથમ જિજ્ઞેશ્વર પ્રણમીએ,—એ દેશીમાં)

પ્રેમે પ્રભુમું પ્રકસમે, પાર્શ્વજિનેશ્વર રાય; હૃદ્ય કમઠ શઠ
હઠ હણ્યો વેગથી જેણે પ્રભુ, પૂજું તેહના પાય, પ્રેમે ॥ ૧ ॥
જવલને બલતો નિવારીને, નવકાર મંત્ર સુચાય; સુધાવૃષ્ટિ કૃપા-
દૃષ્ટિયે કરી નિરખતાં, અહિ અહીશ્વર થાય, પ્રેમે ॥ ૨ ॥ દીન
દયાનીધિ દેવએ, જગદ્દારણુ વીર; સુરતરૂ સુરમણી સુરગવી
અધિકે ઓલખો, સુરગિરિ સમવડ ધીર, પ્રેમે ॥ ૩ ॥ સેવક
શરણે આવિઓ, પૂરો મનનીરે આશ; ભવદ્ભ તાપ ત્રિવિધથી
મુક્ત કરી પ્રભુ, રાખો તુમારીરે પાસ, પ્રેમે ॥ ૪ ॥ સામલા
નવપદ્મવ પ્રભુ, શ્રીશંખેશ્વર રાય; સહજ કલાનિધિ સાહેબ ગુરૂ
સાનિધે કરી, સાગર પ્રભુ ગુણુ ગાય, પ્રેમે ॥ ૫ ॥

શ્રીમહાવીરસ્વામી સ્તવનમ્.

(જગજીવન જગવાલહો એ—દેશીમાં)

ચરમ જિનેશ્વર વીરજી, સેવકની અરદાસ લાલરે; સાંભલી
સફલ કરો પ્રભુ, જેથી છુટે ભવ પાસ લાલરે, ચરમ ॥ ૧ ॥
ભવ ભમતા મેં દેખાયા, તુમ વિના દેવ અપાર લાલરે; તે તો
ભવખંધમાં પડ્યા, કોણુ છોડાવણુ હાર લાલરે, ચરમ ॥ ૨ ॥
શુભ પુન્યે હું પામિયો, જડાઝ સમો જિનરાય લાલરે; કૃપાદૃષ્ટિ
કરીને પ્રભુ, મેટો કરમ અપાય લાલરે, ચરમ ॥ ૩ ॥ તુમ વિના
ઔર મોહો નહી, અવર વસિલો કોય લાલરે; વિનતિ પ્રભુ એ
માહરી, ચિત્તમે ધરજો સોય લાલરે, ચરમ ॥ ૪ ॥ વડતપ
ગરૂદ દીપતો, શ્રીપાર્શ્વઅંદ્રસરીંહ લાલરે; સહજ કલાનિધિ સા-
હિબા; સાગરને ઘો આનંદ લાલરે, ચરમ ॥ ૫ ॥

શ્રીમહાવીરસ્વામી સ્તવનમ્.

(મારગ દેશક મોક્ષનેરે, એ—દેશી.)

પ્રેમે પ્રભુમું પ્રહસમેરે, ચરમ જિનેશ્વર ઇશ; જેહનું શાસન
 ઝગમગેરે, વરસ સહસ એકવીસ; રે વીર પ્રભુ વિનતી, અવધારે
 મહારાજરે ધર્મશાસન પતિ (આંકણી) ॥ ૧ ॥ સત્ય પ્રરૂપક
 થોઠલારે, તુજ શાસન રખવાલ; ગડરી મારગ અનુસયારે, ગ્રહી
 મતિ આળપંપાળ. રે વીર ॥ ૨ ॥ નિજ નિજ મત આગળ
 કરીરે, છંડી સત્ર વિચાર; જિન વાણી મન જાણીનેરે; વિરલા
 પાલે આચાર રે વીર ॥ ૩ ॥ આગમ અર્થને ઓલવી રે, છઉ-
 મથ ભાષિત જેહ; તેહની પુઠે જે પડયારે, કિમ કરશે ભવ છેહ.
 રે વીર ॥ ૪ ॥ તુજ મારગ દરસાવતાંરે, દ્વેષ ધરે દિલ માંય;
 જગતારક જિનરાજીરે, કિણુરિધ કારજ થાય. રે વીર ॥ ૫ ॥
 હિતકારક નવિ ઓલખેરે, મિશ્યા કરે રે વિવાહ; ગચ્છ કદાચક્રમાં
 ફર્યારે, ધરે માંડોમાંડે વિવાહ. રે વીર ॥ ૬ ॥ એવા આ
 દુષમ સમેરે, શ્રીજિન ચરણ આધાર; શરણાગત વચ્છલ ધણીરે,
 કર પ્રભુ મોરી સાર. રે વીર ॥ ૭ ॥ જંગમ સુરપાદપ સમોરે,
 સુવિહિત પાર્શ્વસૂરીશ; શ્રોસહજકલાનિધિ તારજેરે, કહે સાગર
 જગદીશ. રે વીર ॥ ૮ ॥

પર્યુષણપર્વગર્ભિત શ્રીમહાવીર સ્તવનમ્.

(તેજે તરણીથી વડોરે, —એ દેશીમાં.)

પૂરવ પુન્ય સંયોગથીરે, પામી નરભવ સાર;
 ચલ ચિત્ત થીરતાથે કહ્યોરે, આલંબન અધિકાર હો જિનજી ॥ ૧ ॥
 આજ આનંદ અતિ ઘણોરે, સંઘ સકલ સોહામણોરે, વહેશ્રીવીરજિણુંદ;

પર્વ પદ્મસુસણ સેવતાંરે, અમને પરમાનંદ, હો જિનજી. આજગારા
 આષાઢી પૂનમ થકીરે, પચાસ દિન પર્વરાજ;
 જગત જંતુ હીત કારણેરે, ફરમાવો મહારાજ, હો જિનજી. આજગારા
 ભાદરવા સુદ પંચમીરે, વાર્ષિક પર્વ ઉદ્ધાર;
 તિજીદિન ચૈત્ય જુહારવારે, આપ પ્રકાશે શ્રીકાર, હો જિનજી. આજગારા
 ચોથ પેત્રના અમાવથી મુનિ, વૃક્ષ હેઠે કરે ઠાણુ;
 પંચમીદિન ન ઉલ્લસવારે, આપ શ્રીની એ આજી, હો જિનજી. આજગારા
 જેમ અરિહંત તેમ ગણધરૂરે, સેવે સૂરિ ઉવજ્જય;
 મુનિસવિ સંઘને આપનોરે, શાસન છે સુખદાય, હો જિનજી. આજગારા
 શ્રીકલ્પસૂત્રની વાંચનારે, સુણિયે થઈ સાવધાન;
 ગુરુભક્ત ચિત્તમાં ધરીરે, આપ શ્રીનો ફરમાન, હો જિનજી. આજગારા
 અવિચલ શાસન તાહરેરે, વરતે છે જયવંત;
 ત્રિશક્તાનંદન વીરજીરે, મહિયલે મહિમાવંત, હો જિનજી. આજગારા
 શ્રીપર્વ પંચમી પ.મીનેરે, ઉદ્ધરન ખમ્યો રાજન;
 તેમ ખમિ ભવ્ય ખનાવિયે ઇતિ, આપ કરાવો ભાન, હો જિનજી. આજગારા
 તુમ આજી શુદ્ધ આષધીરે, સેવંતા સુખકાર;
 જગગુરુ સહજ કલ્પનિધિરે, કર ભવસાગર પાર, હો જિનજી. આજગારા

શ્રીમહાવીરસ્વામી સ્તવનમ્.

(તુ પરમેશ્વર મેરો અજિતજિન,—એ દેશીમાં.)

તુમ દરિસનકું આયો હો વીર પ્રભુ, તુમ દરિસનકું આયો (આંકણી)
 મૂરતિ જોતાં મન ઉલ્લાસાયો, હૃદયકમલ વિકસાયો;
 સમ સ્વભાવ આતમ ગુણ પાયો, ચરણ કમલ મન ભાયો હો વીરગારા
 વિપત્તિ વિહારણ ભવિજનકેરી, જગમે જખર કહાયો;

સેવક ભવદુખ દારો સાહિબ, અરજ કરનકું આયો હો વીર૦ ॥૨૧॥
 જ્ઞાનાનંદી શીવતરૂ કંદી, અનંતગુણે કરી છાયો;
 શ્રીસહજ કલાનિધિ ચરણકો સેવક, સાગરચંદ્ર ગુણ ગાયો હો વીર૦ ॥૩૧॥

શ્રીમહાવીરસ્વામી સ્તવનમ્.

(ભરતની પાઠે ભૂપતિરે,—એ દેશીમાં.)

પ્રેમે પ્રભુમું પ્રહસમેરે, વીર જિનેશ્વરરાય સહુણે;
 મહિમા સાગર ગુણનિધિરે, સેવે સુર નર પાય સહુણે. પ્રેમે૦ ॥૧૧॥
 સેવાના ફલ ફયડારે, ભાખે શ્રીજિનરાય સહુણે;
 સાંભળતાં સુખ ઉપજેરે, હૃદયકમલ વિકસાય સહુણે. પ્રેમે૦ ॥૨૧॥
 મૂરતી પ્રભુકી દીપતીરે, નિરખંતા સુખકાર સહુણે;
 વંદતા વાંછિત દાયિનીરે, ભાવત ભાવાકાર સહુણે. પ્રેમે૦ ॥૩૧॥
 દરિસણે ભાન મિથ્યા ટલરે, દરિસનથી ઉર જ્ઞાન સહુણે;
 દરિસનથી સુખ સંપદારે, દરિસન મુક્તિ નિદાન સહુણે. પ્રેમે૦ ॥૪૧॥
 પ્રભુજીતો સિદ્ધમે રહેરે, ધ્યાવું હૃદય મઝાર સહુણે;
 સેવક સાર કરો ધણીરે, જેમ પામું ભવપાર સહુણે. પ્રેમે૦ ॥૫૧॥
 સરણાગત સાધાર છોરે, પતિત પાવન દેવ સહુણે;
 કૃપાનિધિ જગ આંધવારે, ભાવે કરૂ હું સેવ સહુણે. પ્રેમે૦ ॥૬૧॥
 નાગપુરીય તપગચ્છ ધણીરે, સુવિહિત પાર્શ્વસૂરીંદ્ર સહુણે;
 શ્રી સહજ રાજેશ્વર તારજેરે, કહે મુનિ સાગરચંદ્ર સહુણે. પ્રેમે૦ ॥૭૧॥

શ્રીમહાવીરસ્વામી સ્તવનમ્.

(રે જીવ જિનધર્મ ટીજ્યે,—એ દેશીમાં.)

ભાવે ભેટયા વીરજિન, ઘાણાજી મહારાજ;
 સુખસંપતિ ઘટમે હુઈ, સિધા સધલા કાજ. ભાવે૦ ॥૧૧॥

દૂર દેશાંતરથી પ્રભુ, આઁયો દરિસન કાજ;
 મૂરતિ જોતાં પ્રભુ તણી, થાક ગયો સવિ આજ. ભાવે૦ ૥૨૧૥
 જીવત સ્વામી જગતમાં, બીરૂદ વહે જિનરાય;
 તે પ્રગટપણે પેખતાં, હિયડે હરખ ન માય. ભાવે૦ ૥૨૩૥
 ધ્યાન સ્વરૂપી મૂરતિ, નિરવિકાર સુખકંદ;
 શાંત સ્વરૂપ પદ્માસની, ટાલે ભવજલ કંદ. ભાવે૦ ૥૨૪૥
 સત્યત્ત આનંદમર્ધ સદા, સહજ કલાનિધાન;
 મુનિ સાગરચંદને પ્રભુ, આપો અવિચલ સ્થાન. ભાવે૦ ૥૨૫૥

શ્રીમદ્દાવીરસ્વામી સ્તવનમ્.

(તું પરમેશ્વર મેરો અજિત,—એ દેશીમાં.)

અખ મોહે પાર ઉતારો હો વીર પ્રભુ, અખ૦ (આંકણી)
 તુમ દરિશનસે દુરગતિ નાશે, પાંવે સુખ શ્રીકારો હો વીર૦ ૥૧૥
 લાખ ચોરાસી જોનીમે' નાચ્યો, નાટક વિવિધ પ્રકારો;
 દુઃખ ભરપૂર સંસાર સમુદ્રકો, હજી ન આયો આરો હો વીર૦ ૥૨૥
 તારક બિરૂદ ધરો તુમ સ્વામી, શરણ લહો મે તુમારો;
 સમરથ દાતા દીન દયાનિધિ, વિનતિ દિલ અવધારો; હો વીર૦ ૥૩૥
 તુમ બિન ઔર દેવ નહિ ધ્યાઉ', પ્રભુ મેરો ચહ નિરધારો;
 તુમ ગુન માયુ' શિવ સુખ સાયુ', યાયુ' જગદાધારો હો વીર૦ ૥૪૥
 સહજ કલાનિધિ સમરથ સાહિબ, શાસનપતિ સુખકારો;
 સેવક સાગરકો પ્રભુ દીજે, મોક્ષગઢ મનોહારો. હો વીર૦ ૥૫૥

મહામહોપાધ્યાય શ્રીપ્રેમચંદ્રકૃત ચતુર્વિંશતિજિન સ્તવનમ્.

શ્રીરૂપભજિનસ્તવનમ્.

(બારે બલદાં હલ વહે સૂકરે સિકદાર, મારો મન લાગો રાજ
ભટ્ટણી,—એ દેશીમાં.)

રૂપભ વૃષભ લાંછણ પગે, આપે સુખ ભરપૂર;	
લગ્યો મન મારો રાજ પ્રભુ ચરણે (માંકણી૦)	
ઠરસણ દેખણ આંધરો, સાહિબ તુમરો નૂર.	લ૦ ૥૧૥
લેટતાં ભવભય ટળ્યા, મોટા મનોરથ સિદ્ધ;	લ૦
મો કિયડો તુમથી રહ્યો, મુહ માંગ્યા સુખ દિદ્ધ.	લ૦ ૥૨૥
નાભિ નરિંદનો વાલ હો, મરૂદેવીનો પૂત;	લ૦
મોહાદિકે કેમ પૂજના, દૂર કરણ અવધૂત.	લ૦ ૥૩૥
માહરા મનમૈ તૂં વસૈ, મન નહી તુમને દાય;	લ૦
કરવો એમ તુમ નવિ ઘટે, કરવો છે સુખ ભાય.	લ૦ ૥૪૥
અનંત ચતુષ્ઠયના ધણી, સાસત સુખની સાજ;	લ૦
પ્રેમચંદ એમ વીનવૈ, સુખ દેજ્યો સિવરાજ.	લ૦ ૥૫૥

શ્રીઅજિતનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રહો કટારૈ ચૂરમો,—એ દેશીમાં.)

અજિત જિણુંદ જુહારતાં, પ્રગટ્યો પરમાણુંદ હો; સાહિબા હો૦
તાત્વિક ચૈતન ધારક, સખ પરિણુતિના કંદ હો. ૥૧૥ સા૦

પાચેા હરસણુ સાહિબા, એ આંકણી૦
 જ્ઞાતા કરતા લોગતા, દાતા પરમ દયાલ હો; સા૦
 પરમાતમ ગુણુ ગણુ રતા, જ્ઞાનતરંગ વિસાલ હો. સા૦ ૥૨૥ પા૦
 રાચી શાસ્વત પદ તણેા, ધામી ધરમ અપાર હો. સા૦
 નાંમી આતમ ગુણુ તણા, અંતરજમી આધાર હો. સા૦ ૥૩૥ પા૦
 ભુવન વિભાવન ભાસના, ભવના ભાવા ભાસ હો; સા૦
 નિરાગી આતમ પરત્વના, રાગી આતમપ્રકાસ હો. સા૦ ૥૪૥ પા૦
 ગત કામી ગામી મુકિતના, વામી જગત વિલાસ હો; સા૦
 શિવસુખ પ્રેમ રસે રમેા, ભવભવ હરસણુ તાસ હો. સા૦ ૥૫૥ પા૦

શ્રીસંભવનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ વેલાહિલ.)

સંભવનાથ કૃપા કરો, સંતાં સાધારો; જાંણી સેવક આપરો,
 ભવજલનિધિ તારો ૥૧૥ સં૦ મોહની મૂરતિ સોહની, નિજ વંસ
 ઉભરો; સેવતાં સાચે મને, પૂરણુ સુખકારો ૥૨૥ સં૦ ઉજ્જલ
 દીસત સુખકલા, ગલ મોતિન હારો; પ્રેમચંદ કર જોડીને, માંગે
 સુખસારો ૥૩૥ સં૦

શ્રીઅભિનંદનનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ વેલાહિલ.)

અભિનંદન જિન સેવતેં, પાઈ સુખસાતા;
 પાપતિમિર જાતા રહ્યા, ફલવંછિત દાતા ૥૧૥ અ૦
 આજ મનોરથ સખ ફલ્યા, લયા કર્મના દાતા;
 જગનાથક જન તારફ, પ્રભુ વિશ્વ વિખ્યાતા ૥૨૥ અ૦

ચિદાનંદ ચેતનમયી, અનુભવ રસજ્ઞાતા;

પ્રેમચંદ વંદત સદા, સરણાંગત ત્રાતા

॥૩૧॥ અં

શ્રીસુમતિનાથ જિનસ્તવનમ્.

(રાગ વિભાસ)

સમરો શ્રીજિન સુમતિ સદાઈ, તાઘર મંગલ નિત નિત હોઈ
ભાઈ; પય પંકજ પ્રણમત નર તેરે, તે પાવત સિવસુખ સુખ-
તાઈ. ॥૧॥ સં તેરે નામ મંત્રકી મહિમા, મંદ બુદ્ધિ મો પેં
વરની ન બાઈ; જો મન કીને સો જન તારે, વાતનિ ઇનકા નહિ
અધિકાઈ. ॥૨॥ સં વિપતિ હરન કારન સંપતિકો, અઘવારન
તું હે સુખદાઈ; પ્રેમચંદ મુનિ તેરો સેવક, માંનો વીનતિ એ વર-
દાઈ ॥૩॥ સં

શ્રીપદ્મપ્રભજિન સ્તવનમ્.

(માત્રણિ ત્યાર્થ કુવડાજી કાંઈ કુલમદ સ્વાયેરે કલાલ,—એ દેશીમાં.)

પદ્મપ્રભ પય પૂજતાજી કાંઈ, જનમ હુયો સુપ્રમાણ; જગ બુદ્ધ
સદૃશ કદલી મારી કામનાજી, કાંઈ ત્રિજગ તણા દેવાંજી ॥૧॥ જં
જગનાયક જિન વાંદિયે—એ આંકણીં જેહને પુણ્ય પોતે હુવેજી,
કાંઈ દેખે તુઝ મુખચંદ; જં નામ જપે વાલા તાહરોજી, કાંઈ
તેહ ગમે દુખદંદ જં ॥૨॥ જં મુઝ હિયડો ચાહે ઘણોજી,
કાંઈ તોસું કરણ મિલાપ; જં રાજ મને કંડણા નહીજી, કાંઈ
કિમ કર કરે આલાપ જં ॥૩॥ જં સેવતાં ઘણુ દિણ હુયાજી,
કાંઈ હિવેતો સનમુખ દેખ; જં હૃદય લગાવો વાલા મુજ ભ-
ણીજી, કાંઈ ભાગ્ય તણે ભલે લેખ જં ॥૪॥ જં હાંજી મોટા

હોઈ જીકે કરેજી, કાંઈ સેવકની પ્રતિપાલ; જાં અંતરગતિના
સાહિબાજી, કાંઈ કરુણાધર કૃપાલ જાં ॥૫૫॥ જાં અલખ અગો-
ચર જિનપતિજી, કાંઈ અરજ સુણો મહારાજ; જાં પ્રેમચંદ
પભાણે સદાજી, કાંઈ સમર્પો સિવ સુખ રાજ જાં ॥૬૫॥ જાં

શ્રીસુપાર્શ્વનાથજિન સ્તવનમ્.

હારે વારી પૂજ્યાવે વારી પૂજ્યાવે, હરિહર બ્રહ્મ સેનાની સૂરજ,
નહી કહ્યું અનુભવ પાયા;
ભલાવે વારી નહી કહ્યું અનુભવ લાયા. હાં એ આંકળી.
સુપાર્શ્વ મૂરતિ મૈ મન ધર પૂજત પરમાનંદ પદ પાયા. પૂઞા૧૥
જિન હરસન તૈ વે હરખિન, હોવત સમકિત ભવિજન ભાયા. પૂઞા૨૥
પ્રેમચંદ પ્રભુ તુમ્હારે ચરણ કમલકી, મન મધુકર બર દ્યાયા પૂઞા૩૥

શ્રીચંદ્રપ્રભુજિન સ્તવનમ્.

(ઉંચી ચઢું તો કમર ફુપે રાજ દોય પમ સામા આવોરે ધણુરાટોલા થાં
પરિ વારીરે મેવાડા હિંદ)

શ્રીચંદ્રપ્રભુ પ્રય પ્રભુમીજે,
નરભવ લાહો લીજેરે; મોહનગારા. પ્રાણાધારારે પિયારા પ્રભુજી,
સેવકને સુખ લીજેજી, જ્ઞાન સુધારસ પીજેરે ॥ ૧ ॥ મોહન
જાણુગ વીગત વાતાં ઘાતાં, લોલપણે કહ હાથુરે; મોં આતમ
ગુણનો હરિયો ભરિયો, રસનાથી કિમ બાપુરે. મોં ॥ ૨ ॥
દેવ અનેકજ દેખ્યા નયણે, પરમ પ્રતીતિ છે તાહરીરે; મોં
આતમરામની વિકરણતાયે, વસકર લીની મતિ માહરીરે. મોં
॥ ૩ ॥ આપ્તાગમની શુદ્ધ શ્રદ્ધાને, ભરહાથ અતરજ તરિયેરે;

મોં ધન જન બબ્બ ઇથે કલિકાલે, મુક્તિ રમા વર વરિયેરે. મોં
 ॥૪॥ ચિદાનંદદાતા જો મુઝ આપો, તો બાથે કરૂણા કીનીરે, મોં
 પ્રેમચંદ મુનિની અરદાસત; ચિતડે ધારણ કીનીરે. મોં ॥ ૫ ॥

શ્રીમુવિધિનાથજિન સ્તવનમ્.

(રાગ વિભાસ.)

શ્રીજિન નામ જપોરે લાઇ, નામ લિયેં ભવ ભય મિટ બાઇ;
 મુગતિ પંથનકો કારન એહી, કહત સવે નર કુચિત લાઇ. ॥૧॥
 શ્રીં સબે ઐરકી આસા નિરાસા, તેરી આસા પરમ સહાઇ;
 રાગાદિક વૈરી છતનકું, તુમરે તો પ્રભુ કઠિન હઠાઇ ॥ ૨ ॥
 શ્રીં મુવિધિનાથ વિધિ સોનિત ધ્યાવો, ગાવો ગુણ ગણ મહા-
 વર હાઇ; પ્રેમચંદ મુનિ અરજ કરત હૈ, હરસન કી અતિહૈ
 સરસાઇ. ॥ ૩ ॥ શ્રીં

શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવનમ્.

(છોડનાજી. એ દેશી.)

શીતલનાથ સું પ્રીતિ જ મંડી, આપણ છો નિરાગી; એહ બિરૂદ
 તો કેમ નિલે લો, હું છું બહુલો રાગી ॥૧॥ પ્રભુજી નયણે દેખો.
 આંકણીં મમતા માયા દૂર તણૈ, સમતા ચિત્ત ભિલાંણી;
 વિમલ જ્ઞાનની સંપદ પાંચી, રામા મુક્તિ ભિલાંણી ॥ ૨ ॥ પ્રં
 શીતલ ગુણના સહજે હાયક, સોવન વરણ તનમાંહી; પ્રેમચંદ
 કરજોડી વંદે, ભવસંકટ મિટ બાહી ॥ ૩ ॥ પ્રં

શ્રીશ્રેયાંસનાથજિન સ્તવનમ્.

(ભોંગાંહ'દો અંગલો છવાય દે.-એ દેશી)

હરસાય દે રે હયાનિધિ હયાલરાય, ધન દિન ધન ધડી આહીરે.
આંકણીં શ્રેયાંસનાથ શ્રેય'કરૂણવાલા, સરણાગત સાધાર, ધનં
જનમ મરણ સંકટ ટલ્યાળ, વાલા ભવતટ પાર ઉતાર. ॥૧॥ ધનં
ધનં સરણુ શ્રદ્ધા છે રાજરોળ, વાલા કર માહરી પ્રતિપાલ; ધનં
સ્વામી હું સેવક રાજરોળ, વાલા હયા ધરો હયાપાલ ॥૨॥ ધનં
સમરે ગજ રેવા નહીં, વાલા ચાતક જલધર જેમ; ધનં
વચ્છ સમરે નિત સુરભિનૈં, વાલા સમરે મુજ મન એમ. ॥૩॥ ધનં
દેખ્યો હરસણુ પ્રભુ તણોળ, વાલા સીતલતા સખ અંગ; ધનં
મોહ તિમિર ભાગે ગયાળ, વાલા ઉદયો જ્ઞાન તરંગ. ॥૪॥ ધનં
મન માંન્યા મોટા મિટ્યાળ, વાલા મહામતિ મહિમાવંત; ધનં
પ્રેમચંદ્ર મુનિ મજનૈં, વાલા કરો સદા ગુણવંત ॥૫॥ ધનં

શ્રીવાસુપૂજ્યજિન સ્તવનમ્.

(ગંગલી નાયણુ—એ દેશો.)

વરદાયક વાસુપૂજ્યજિ સોભાગી હે; કરો સદા જયકાર; સોં
સમ વિષર્મા ધરા નવિ ગણૈ, સોં વરષત અમૃતધાર સોં
॥૧॥ ધ્યાતા ધ્યેય પણે વદે, સોં ધ્યેય ધર્મ આવંત સોં
સંશય એ નહિ વાતમૈ, સોં એમ કહૈ આગમવંત. સોં ॥૨॥
દેવ ધણા ઇશુ જગ અઠે, સોં હીઠાં નાવૈ દાય; સોં ચાલ ગ્રહી
જગ શુરૂ તણી સોં ભવજલ પાર નિભાય સોં ॥૩॥ હાસ
ધણા તોરૈ મુઝ સમા, સોં એમ જાણી ભૂલો કાંઈ; સોં ચેતન-
મય તુમ્હ દેખતાં, સોં દુખ દોહગ મિટ જાંઈ. સોં ॥૪॥ તુજ

સમ વડ સુખ ઉપમા, સોં નહિ દીસે જિનરાજ; સોં મન
માન્યો પ્રેમચંદને, સોં સુખ દેજો મહારાજ. સોં ॥૫૫॥

શ્રીવિમલનાથજિન સ્તવનમ્.

(પાડોસણુરા ગીતરી. દેશી.)

થારો દરસણુ પ્યારો લાગે હો, વિમલજિન દરસણુ લાગે હો.
॥૬૦॥ સાહિબ મહાને સુખકરૂ, તૂં તો અચલ નગરનો રાંણો
હો. વિમલં ભલ ભલ સેવ્યાંહો ભં સેવક મોભા આપણો. ॥૧॥
થાં (એ આંકણી) હું તો નામ તુમહારો ધ્યાવું હો. વિં પા-
તક મહારાહો, પાં તૂં છે સહી કાપણો. ॥૨॥ થાં થારો અચલ
અનાદિ પદ વાસો હો, વિં મહિર કરીને હો, મં મૂરતિ સેવક
દીજિયે. ॥૩॥ થાં હું તો દેવ સત્તા તુમહ બાણું હો, વિં
દેવ અનેરાહો; દેં મહારે હિયે ન વસીજિયે ॥૪॥ થાં હું
તો જગનાથક તુમહ દાણું હો, વિં પરમ પુરૂષની હો. પં
આણુ હું સિર ધરે ॥ ૫ ॥ થાં હું તો અતિઘણું પેમૈ સુણ
ગાઉં હો, વિં સાચું બાચું હો, સાં સાહિબ સિવ સુખ વરે
॥ ૬ ॥ થાં

શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવનમ્.

(મિસર કાવર જૈછી-એ દેશી)

અનંતનાથ ભગવાનહો. શુણ અનંત ભંડાર;
સમરે જે જન ઇણ જગૈ, તે પાંમૈ ભવપાર ॥૧॥
હારે તૂં તો ભજ ભજ ભજ ભગવંત, સંતન સુખકારી. આંકણી
નામ તિહારો ધ્યાવતાં, તે પાંમૈ સુખસાર,

કરુણાકર કરુણા કરો, સુખકર જગ આધાર ॥૨૥॥ હારો
સકિત સુકિત ભગવંતની, કરો સદા ચિત્ત લાય;

એક ચિત્ત ગુણ ગાવતાં, હિયડો સીતલ થાય ॥૩૥॥ હારો
સાસન માંને જિનતણી, વાસન જગ નહી ભાંજ;

ઢાસ નહી તે જન તણા; જીવન તિણું પ્રમાણ. ॥૪૥॥ હારો
જિનનો દરસન જે કરે, તેહ ને જન દરસંત

નિત્ય સુકિત નગરી તણા, સુખ સમુદ્ધ વિલસંત ॥૫૥॥ હારો
પ્રેમચંદ્ર કરજોડિને, કહું સદા સુખચિત;

ભવ ભવ ઠર્યાં દેવજ્યો, મંગલકર નિત નિત ॥૬૥॥ હારો

શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવનમ્!

(જખૂસામી પૂછિયોજી-એ દેશી)

ધર્મ ધુરા છે ધર્મનીજી, એ જગ સાચું નામ;

નિજે કરે જો ધર્મનીજી, ધર્મતણો એ ઠામ. ॥ ૧ ॥

પ્રભૂની મહિમા મોટી જાણ, એ આંકણીં

મુદ્ધ ખજાનો અતિ ઘણોજી, દેવો અવિહડ સુજા;

અંતરજામી નવિ ઘટેજી, કહવો સુખથી તુજા ॥ ૨ ॥ પ્ર૦
આન ધરતો લેદથીજી, કરો અલેહ પ્રકાર;

વિલસિત એ છે ધર્મનાજી, ન લલ્હો અનેક વિચાર ॥૩૥॥ પ્ર૦
અનડો અમ્હારો ચિર ન છેજી, તે આંજો ચિર થાંન;

સગાદિક દૂરે કરોજી, પ્રગટ કરો નિજ વાંન ॥૪૥॥ પ્ર૦
સુણ કહતાં જિન ધર્મનાજી, આવે કિણુ વિષ પાર;

પ્રેમચંદ્રને સુકિતનાજી, દેજ્યો સુખ ઉદાર ॥ ૫ ॥ પ્ર૦

શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવનમ્.

(ગિરવારે ગુચ્છ તુમ્હ તથા—દેશી)

મોહ્યો મો મન તુમ્હ ગુણે, શ્રી શાંતિનાથ જિગુરાયારે;
 મહિર કરો મો જિપરે, લાગું લુલિ લુલિ પાચારે ॥૧॥ મો૦
 તુમ્હ નામામૃત વેલહી; મ્હે પીધી નિરધારારે;
 ભવભવ સંકટ ટાલજ્યો, પાતક દૂર નિવરારે ॥૨॥ મો૦
 સેવક જાણી આપણો, તો કર કયૂં ન સંવાહોરે;
 તારોજી ત્રિભુવન ધણી; તારક સાચ કહાવોરે. ॥ ૩ ॥ મો૦
 તુમ્હ મુખ ચંદ્રજ દેખતાં, મુજ થાયે ઉદ્ધાસોરે;
 મો મુખ એકજ જામડી, કહં ન સકુંજસ તાસોરે. ॥૪॥ મો૦
 શાંતિકરણ તૂં સાહિબા, સેવકને મુખદાતારે;
 પ્રેમચંદને આપજ્યો, અવિચલ મુખની સાતારે ॥૫॥ મો૦

શ્રીકુંથુનાથજિન સ્તવનમ્.

(રાગ વેલાડલ.)

કુંથુ દરસણુ મુજ ચાવ હે, ઘો કયું નહિ મોકું,
 પાતત ઉધારન આપ હો, તારો નહી સોકું ॥૧॥ કું૦
 બહુતી મહિમા આપકી, વરતુંકહાંલું તોકું;
 તારણુ તરણુ જિહાજહો, ભવજલ નિધિ રોકું. ॥૨॥ કું૦
 અરજ ચહૈ પ્રેમચંદકી; ગતિ આગતિ પોકું;
 અંતરજામી આપહો, જાહો સબલોકું ॥૩॥ કું૦

શ્રીઅરનાથજિન સ્તવનમ્.

(શ્રી સંખેશ્વર પાસજિએસર ભેટિયે—એ દેશી.)

મંગલકર અરનાથ નમો નિત જાવર્યું, મયા કરો મહારાજ હયા

કરો ઠાસર્યું; ભવ ભવ તુમ્હ પય સેવ દેવ દેજ્યો મુજ સેવના, અવ-
ધારો અરદાસ સફલ કરો આસના ॥૧॥ માહરૈં તૂંહીજ દેવ
અવર સિર નહીં ધરૂં, ગતિ વળી આગતિવાર ભવોદધિ હું તરૂં;
એક ચિત્ત કર ઉર ધ્યાન તિહારો હું લહું, ચંદ ચકોરા જેમ વિ-
લોકન નિત ચહું ॥૨॥ જગન્નાથ જિનનાથ સાથ શિવપદ તણો,
દુરિત હરણ શિવ કરણ જગત્રય મંડણો: મહારાજ ગુણવાદ
વિમલમતિ ગાવતાં, જંપે મુનિ પ્રેમચંદ સુજસ સુખ પાવતાં ॥૩॥

શ્રીમલ્લિનાથ સ્તવનમ્.

(નેહડલો ન કીજે નારી પરદેસિયાંડે,—એ દેશી.)

મુખડો નિહાલુ હો શ્રી મલ્લિનાથનોહો, બાણૈ શરદ પૂનિમનો ચંદ
ભાવે ભવિજન મન ભલ પૂજતાં હો, દૂર ગમૈ દુખદંદ ॥૧॥ મું
માહરૈં તુજ સમ કો નહિ જગતમેં હો, તેહથી એ અરદાસ;
પતિત મુઝનૈ મનમૈ આંણુ નેહો, આયો શિવપદ વાસ ॥૨॥ મું
જેહવી પ્રીતિજ માહરા ચિત્તમેંહો, તેહવી તો ચિત્ત હોય; ભવ-
જલનાધનો તો પાર સુહે લહું હો, આગમ સાખી જોય ॥૩॥
મું દરસણુ તૃણા રહે છે અતિ ઘણી હો, મલ્લિનાથ ન કરાય;
કરમતણા પુજ પોતે પાડુવાહો, તેહનો એજ સુભાય ॥૪॥ મું
ભવ ભવ દેજ્યો તુમ્હચી ચાકરી હો, માંગું એજ પસાય; પ્રેમ
પ્રતીતિ જગમૈ દૂકડી હો, બાણૈ સુદ સુભાય ॥૫॥ મું

શ્રીમુનિસુવ્રત જિનસ્તવનમ્.

(વખતા માર ચાલોને મુરે દેશ—એ ચાલ.)

પ્રભુજી લેટયા મેં મુનિસુવ્રતસાંમિ, મનના હો મનોરથ
માહરા સહુ કલ્યા; પ્રં દૂર દેસાંથી હું આયો ચાહ, અંતરના

વેરી હો માહરા સવિ ટથ્યા ॥ ૧ ॥ પ્ર૦ નિસદ્ધિન રહે છે
 તુમચોળ ધ્યાન, પરચ હો પ્રભુજી માહરા પૂરચો; પ્ર૦ ચો ગઈ
 માંહિ લમત, લવ લવના ફેરાહો પ્રભુજી ચૂરચો ॥ ૨ ॥ પ્ર૦
 સ્યાખાસી તો જિનરાજ, એલગ કરતાં હો એતા દિન ગયા; પ્ર૦
 ન કરી છે કા બગસીસ, મનમૈં તો બણો હો મો પરિ અતિ મયા.
 પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ જોવોજી સનમુખ આપ, તો મુઝ વિકસૈ હો હૃદય
 કમલ ઘણો, પ્ર૦ કેમ કરો છો નિજ ગુચ દીત, સેવકનૈં બણી હો
 પ્રભુજી તુમ્હ તણો પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ મન ગમતાની જો હોવૈ વાત,
 અંતર તો એવડો જિનજી ન રાખિયૈ, પ્ર૦ મુઝ હોવૈ કા તકસીર,
 શ્રી મુખ વચને હો તો કહ દાખિયૈ ॥ ૫ ॥ પ્ર૦ સેવકને તુમ્હ-
 ચોજી બણ, તો લવસાગરનો તારણ કીજિયૈ; પ્ર૦ અરજ કરઈ
 છે મુનિ પ્રેમચંદ, નિત્યાનંદ પદ સુખ દીજિયૈ ॥ ૬ ॥ પ્ર૦

શ્રીનમિનાથજિન સ્તવનમ્.

(મેણારી છે—એ દેશી)

નાથ નમીસર લેટિયૈરે, મનમૈં મોહ અપારરે; સાહેબ નમીજી
 દરસણુ દીજૈ સેવકારે, વંછિત ફલ દાતારરે. સા. ॥ ૧ ॥ ના૦
 લવિયણુ જે મન લાવનારે, છો પ્રભુ સર્વના બણુરે; સા૦
 તુમ્હ મુખ પુનિમ-સસહરરે, લવિયણુ કુમુદ વિકસાંણુરે સા૦ ॥ ૨ ॥ ના૦
 જે નર તોનૈં લાવસુરે, જપૈ સ્વામીનો બપરે; સા૦
 તે જીવાં આપણુ પદ તણુરે, કરણુ સહાયી આપરે સા૦ ॥ ૩ ॥ ના૦
 સહુને વંછિત આપણુરે, જનમુખ એમ કહાયરે; સા૦
 ગુનહો તો મુજમૈં નહીરે, માંશુ' તે પદ દાયરે. સા૦ ॥ ૪ ॥ ના૦
 સેવકની એ વીનતીરે, માંતેજ્યો મહારાજરે; સા૦
 માનચંદ શિષ્ય પ્રેમચંદ રુદારે, ગાયો ગુપ્તનો સાજરે. સા૦ ॥ ૫ ॥ ના૦

શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવનમ્.

(નીંદ નૈણાં ખિય ગુલ રહી—એ દેશી.)

નેમિ નગીનો મારે મન વસ્યો, વસ ગયો પ્રભુ બ્રહ્મચારી હો;

સાહિબ મારા નેમિ૦

બહુલ હઠાસુ છ વ્યાહરો; ભયો હાંકારો નેઠહો; સા૦

પૂરવ પુણ્ય પ્રભાવતૈં, આયા તોરણ હેઠહો. સા૦ ૥૧૥ નેમિ૦

વાસો વનચર છવરો, ભરિયો દેખ્યો નેમિહો; સા૦

સારથિને પ્રભુ પૂછિયો, રોક્યા એ પસુ કેમહો. સા૦ ૥૨૥ નેમિ૦

ઠાહિણ અંગ રાગુલ તણો, કુરક્યા તેણે વારહો, સા૦

તબ રાણી સહિયાંને પૂછવે, મત કહો વચન અસારહો. સા૦ ૥૩૥ નેમિ૦

રથ ફેરી ઘર આઈયા, વરસીદાન દિરાયહો; સા૦

આરિત્ર મારગ આઢરી, ચઢિયા જિનગિરિ રાયહો. સા૦ ૥૪૥ નેમિ૦

સુંદર વર તુઝ આંણસ્યાં. એ કાલો છૈં શરીર હો; સા૦

દીસત કાલો ગુણ ઉજલો, જિમ જમુનાનો નીરહો. સા૦ ૥૫૥ નેમિ૦

નેમિછ મુગતિ વિરાજ્યા, પહિલી રાગુલ નારહો સા૦

પ્રેમચંદની વીનતી, માનજ્યો ગુણ ભંડારહો. સા૦ ૥૬૥ નેમિ૦

શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવનમ્.

(પૂરવ જાળ્યો—એ દેશી.)

આસો વાસો પાસ સુખાસો, ઉજલ ગુણ ભંડાર; મહિર કરો

ભર લહર નિજરની, તારો જગદાધાર. ૥૧૥ મોહન મનના હો

રાજ દરસત સુખ સુખ સરસ સનેહ—એ આંદણી૦ વામા નંદન

સુર નર વંદન, તૂં તારક સિરતાજ; કામિત પૂરણ સુરષટ સુર-

મણિ, જન પાલક જિનરાજ. ૥૨૥ મો૦ જનમન રંજન દુખ

નિકંદન, મુગતિ રમા દાતાર; ધ્યાન ધરે નરવર નિત હંખિત,
તે પામે સુખસાર. ॥૩૧॥ મોં પર ઉપગારી તુમ્હયો સમરણ,
હુંજ ધરું એક ચિત્ત; કેહને વિધ વિધ વિત્ત કહાવે, માહરે તુમે
ગુણ વિત્ત ॥૪૧॥ મોં મોહનિ મૂરતિ મૂરતિ દેખત, ઉપજ્યો પરમ
આનંદ; મંગલ માલ વિસાલા ઉલસી, સુખ વહીના કદ. ॥૫૧॥
મોં એ અરદાશ સુણો શ્રીસામી, સેવ કરે નિતમેવ; પ્રેમચંદ કર
જોડી જ'પે, ભવ ભવ તવ પય સેવ. ॥૫૧॥ મોં

શ્રીમહાવીરસ્વામી જિનસ્તવનમ્.

(દોરી ને દમિણી હો હંજ મારે ચાકરી—આ ચાલ.)

પૂજો ભવિયણ મનધર ભાવસું, સેવ્યાં સિવપુરવાસ; મારા જિનજી
નયણાં સુંદર જન મન ભાવતો, સોવન સમ તનુ ભાસ ॥૧॥ મોં પૂ
રાય સિદ્ધારથ ધર સુંદર, ત્રિસલા ઉદર અવતાર; માં
પ્રભુ મુખ દેખ્યા હો દુખ દૂરે ટલે, આપે નિધિ બંડાર માળારા પૂ
લંછન સિંહજી પ્રભુપદ સોહતો, સખલ વનેચર જીવ; માં
બંસ કમલ વણ વિકસણ કિણ્વચર; ધર્મ વધારણ સીવ. માળા૩૧પૂ
સેવ કરતા હો જે નર તુમ્હની, તે નર નિજ પદ ભાવ; માં
જીવ ભવિકનાહો પ્રભુજી તુમ્હે અછો, તારણ તરણ નાવ. માળા૪૧પૂ
વેરી આઠ હો પ્રભુ તુમ્હે જીપિયા, પ્રજલ ક્રિયો એ કાજ; માં
જપ તપ સંજમ પ્રભુજી નિરવદ્યો, શત્રુ હતનનો સાજ. માળા૫૧પૂ
ઔર પરાક્રમ વીર કહાવતા, તુમ્હે કહાયા મહાવીર; માં
ચોસઠ ઇંદ્ર હો તુમ્હે પય કમલમે, ભમર જ્યું રદ્યા નિરધાર. માળા૬૧પૂ
જિણ્વર આગે હો બારહ પરિવહા, ઘે હેસન દયા સાર; માં
અનંત સંસાર હો ભમતો હું કમો, આમે હું સરણાધાર. માળા૭૧પૂ
હરિહર દેવ હો નવિ ચિત્ત ધરે, સેવક તુમ્હે એ જાણ; માં
પ્રભુ ઉંચ માન હો સત્રે એ કહો, સાત હાથ અહિ નાણ. માળા૮૧પૂ

કલશઃ—એમ વીરજિણુવર ભવિય સુખકર તિથંકર ચોવીસરો,
 સખ આસ પૂર વિધન ચૂરે સેવકાં મંગલ કરો,
 નયરે વિરાજે વીકપુરવર સકલ સંઘ શિવ સુખકરો,
 માનચંદ્ર સીસે પ્રેમચંદ્રે ગાઇયો એમ જિનવરો ॥૯૮॥ ઇતિ.

અથ શ્રીસિદ્ધચક્રાનું સ્તવન.

ઢાલ પહેલી.

“ નમો નમો ગંગવયપારિણ ”—એ દેશીમાં.

પ્રહસમે પ્રણમું પ્રેમથી, પાર્શ્વજિનેશ્વર પાઉં, હો વિનીત;
 નમન કરી ગુરુરાજને, સિદ્ધચક્ર ગુણ ગાઉં, હો વિનીત; ૧
 નમો નમો નવપદને મુદ્ધા, સેવકને સુખકાર, હો વિનીત;
 કલ્પવૃક્ષ સુરગવિ સમો, વાંછિત આનંદકાર, હો વિનીત. નમો ૦ ૨
 શ્રી અરિહંત પદને સ્તવું, જોહના ગુણ છે ખાર, હો વિનીત.
 ઋદ્ધિ સિદ્ધિ સેવત મિલે, નામથી જય જયકાર, હો વિનીત, નમો ૦ ૩
 દુષ્ટ દુર્જન દૂરે ટલે, પામે સુખ સમુદાય, હો વિનીત;
 અરિહંત પદની સેવના, કેવલનાથ ઉપાય, હો વિનીત. નમો ૦ ૪
 સિદ્ધ નિરંજન ધ્યાઇએ, ચિદાનંદ ભરપૂર, હો વિનીત;
 અનુંત ચતુષ્ક અલંકારો, કર્મ કરી ચક્રચૂર, હો વિનીત. નમો ૦ ૫
 આતમ એક પ્રદેશમાં, ગુણ અનંતાનંત, હો વિનીત,
 વસ્તુ જ્ઞેયાનંતથી, અનુભવગમ્ય લહંત, હો વિનીત. નમો ૦ ૬
 રૂપાતીત સ્વરૂપને, ધ્યાવે મુનિ જિન ભૂપ, હો વિનીત.
 કેવલજ્ઞાનના ભાવમાં, સાગર આત્મ સ્વરૂપ, હો વિનીત. નમો ૦ ૭

ઢાળ બીજી.

અભિનંદન જિન દરિસન તરસીએ—એ રાગ.

નવપદ નમનરે ભવિક મુહંકરં, ભાવ અપૂર્વ ચિત્ત આણી રે;

પરમ પદારથ પથ પંથી થઈ, ધ્યાવો ગુણ મળી ખાણી રે. નવ૦ ૧
 ભવિક કમલ પ્રતિબોધ દિવાકર, છત્રિશી છત્રિશ ગુણધાર રે;
 પંથ પ્રસ્થાનાદિક વિધાધર, નમો નમો સૂરિ સુખકાર રે. નવ૦ ૨
 અવિતથ સૂત્રાર્થ ઉભય સમર્પણે, નિરંતર મતિ ઉજમાલ રે;
 ભવિમન ચકોર ઉદ્ધાસન ચંદ્રમા, નમો ઉવઝૂંચ રસાલ રે. નવ૦ ૩
 ચરણ કરણ ગુણ રતન રતનાકર, કર્મરજ હરણ સમીર રે;
 પંથમહાવ્રત સમિતિ ત્રિગુણિવ્રત, નમો મુનિવર ધ્યાન ધીર રે. નવ૦ ૪
 જિનોક્ત તરવે રૂચિરૂપ સમકિત, મોક્ષ તરૂ ખીજ રૂપરે;
 અજ્ઞાન સંમોહ તમ નાશન રવિસમ, નમો નમો જ્ઞાન અનૂપ રે. નવ૦ ૫
 ચારિત્ર મોહની ક્ષય ગુણ ઉત્પન્ન, ચેતન વિરતિ વિકાશે રે;
 કઠિન કર્મ કરી નાશન કેશરી, તપગુણ પ્રણમો ઉદ્ધાસે રે. નવ૦ ૬
 નાગપુરીય વડતપગચ્છ દિનકર, શ્રીબ્રાતૃચંદ્રસૂરિરાજ રે;
 મુનિ સાગરચંદ્ર પ્રણમે ભાવમું, સિદ્ધચક્ર મહારાજ રે. નવ૦ ૭

શ્રીપર્યુષણ પંવની ઢાલો.

કુહા:—પ્રેમે પ્રણમું પ્રહસમે, ચરમ જિનેશ્વર વીર; હિત-
 ચિંતક સવિ જીવના, ગુણ સાગર ગંભીર ॥ ૧ ॥ શાસન નાયક
 સુખ કરૂ, અતુલિ બલ અરિહંત; કર્મ સખલ જે વારીને,
 પામ્યા જ્ઞાન અનંત ॥ ૨ ॥ કંચન વાન કર સાતનો, જગત્રાતા
 તનુમાન; મૃગપતિ લાંછન જોભતો, જોભતો મહગજ માન
 ॥ ૩ ॥ ત્રિશલાનંદન જગ જયો, સિદ્ધારથ કુલચંદ; સહજ કલા-
 નિધિ દુઃખહરૂ, સુરતરૂ સમ સુખ કંદ ॥ ૪ ॥

ઢાલ પહેલી.

(હારે મારે ઠામ ધરમના સાડા પચવીસ દેશજો-એદેશીમાં)
 હારે મારે ગુણના દરિયા ભરીયા શ્રીઅરિહંતજો, ચેત્ર માશની

ફૂંડી સુદિ ત્રયોદશી રે લોલ; હારે મારે જંગમતીરથ જનમ્યા
જગગુરુ સંતજો, દૂર ગયા હુઝ હરખ્યા સુખમાં સહુ વસી રે
લોલ ॥ ૧ ॥ હારેં વાયુ વાયા સુખકર દિશિ પ્રસન્નજો,
નારકીયા જીવો પણુ કણુ સુખ તઠા લહ્યું રે લોલ; હારેં માતા
ત્રિશલા ગુણુ વિમલા જગ ધન્યજો, જ્યો રે જગદીપક જ્યો-
તીયે તમ ગયુરે લોલ ॥ ૨ ॥ હારેં દિશિ કુમરી ગુણુ ભમરી
જિન અરવિંદજો, આવી રે ગુણુ ગાવી જિન જિન અંબના રે
લોલ; હારેં ચોસઠ ઇંદ્રો મલીયાં અમરગીરીંદજો, મજ્જન
ક્રીધો ધારી ગુણુ કહંબના રે લોલ ॥ ૩ ॥ હારેં જિનવર આગે
સુરવર લાગે પાયજો, અંજલી જોડી કોડી સુર સાથે નમે રે લોલ;
હારેં શક સુરેંદ્ર દેવેંદ્ર સ્તવે જિનરાયજો, અષ્ટોત્તરશત ચોઈ
કરી નવી આપમે રે લોલ ॥ ૪ ॥ હારેં પૂજ પ્રણુમી પામ્યા
ચરમાણુંદજો, કરસંપુટે ગ્રહી જિનને ધર ઠાવીયા રે લોલ;
હારેં નમી ગયા ગુણુવંતા સુરવર વૃંદજો, સહજકલાનિધિ
અણુ અખિધ મન ભાવિયારે લોલ ॥ ૫ ॥

ઠાલ ખીજ.

(સજની મોરી પાસ જિનેશ્વર પૂજેરે—એ. દેશી.)

સજની મોરી આજ આનંદ અપાર રે, સજની મોરી જનમ્યા
અણુ સુખકાર રે; સજની મોરી તિર્યગૃજૃંભગ દેવા રે; સજની
મોરી ઈંદ્ર હુકમે તતખેવા રે ॥ સં ॥ ૧ ॥ સં સિદ્ધારથ વૃષ
જોડ રે, સં વરસાવે કંચન મેહ રે; સં જન્મ આચ્છવ બહુ
ભાંતે રે, સં રાય કરે ખરી ખાંતે રે ॥ ૨ ॥ સં વધામણા
હિરંગે રે, સં સ્વીકારી આપે ઉમંગે રે; સં સ્વજન સમેલન
ક્રીધો રે, સં શ્રીવર્ધમાન નામ દીધો રે ॥ ૩ ॥ સં અમૃત

પાને ઉછરતા રે, સં આનંદ સહુને કરતા રે; સં આર અતિશય-
વંતા રે, સં ગુણ બધાં છે અનંતા રે ॥ ૪ ॥ સં દેહ સુંદર
મુકુમાલ રે, સં અર્ધશરી સમ ભાલ રે; સં કાંને કુંડલ દોય
સોહે રે, સં નયણા દેખી મન મોહે રે ॥ ૫ ॥ સં વદન કમલ
સુપ્રસન્ન રે, સં તનુ છે સોવન વન્ન રે; સં મોતીનો નવસરો
હાર રે, સં કંઠે કંઠો મનોહાર રે ॥ ૬ ॥ સં હૃદયે શ્રીવચ્છ
અતિ દીપે રે, સં તેજે શરી સર છપે રે; સં ભુજા વિશાલ
ખિરાજે રે, સં ત્રણ જગમાંહે વીર ગાજે રે ॥ ૭ ॥ સં હરિ
કટી કંઠોરો ધાર રે, સં ખાંહે ખાગુખંધ સાર રે, સં બલરૂપનો
નવી પાર રે; સં નિરખતા આનંદ અપાર રે ॥ ૮ ॥ સં કૌતુક
વિના પ્રેમી બય રે, સં કીડા આમલકી કરાય રે; સં દેવને ત્યાં
જીતી લીધો રે, સં મહાવીર નામ પ્રસિદ્ધો રે ॥ ૯ ॥ સં યૌવન વય
પ્રભુ વરિયા રે, સં રાય રાણીને ચિત્તે ચડીયારે; સં યથોક્ત
રાણી પરણાવે રે, સં સંચિત • ભોગ ખપાવે રે ॥ ૧૦ ॥ સં
લોકાંતિક સુર આવે રે, સં વંદી ઉભા ગુણ ગાવે રે; સં વિનવે
દેવ શિર નામી રે, સં સહજ કલાનિધિ સ્વામી રે ॥ ૧૧ ॥ સં
સકલ જીવહિતકારી રે, સં પરમાર્થ પંથ વીચારી રે; સં ધર્મ
તીરથ વરતાવો રે, સં ભવસાગર માંહે નાવો રે ॥ ૧૨ ॥

ઢાલ ત્રીજી.

(મને સંસાર શેરી વીસરી રે લોલ—એ દેશીમાં.)

હું તો સેવું શ્રીવીરજિણુંદને રે લોલ, જેથી દુઃખ બયે
સવી દૂરજો; સુખ સંપત્તિ સંપજે સેજમાં રે લોલ, થાય નવનિધિ
હજીરજો, હું ૦ ૧ માતપિતા તે સ્વર્ગે સિધાવોયારે લોલ,
જ્યેષ્ઠ બંધુ નંદીવર્ધન રાયજો; સંમાનીય આજ્ઞા લાઠકરી રે
લોલ, યથા ક્ષીણુલોગી વીતરાગજો, હું ૦ ૨ વર્ષીદાન

હીયે પ્રભુ પ્રહસમે રે લોલ, પ્રતિદિન કોડ આઠ લાખને; પહેર
લગેં ઇચ્છિત સહુને આપતા રે લોલ, પૂરે સર્વ સુરે સૂત્રે સાખને;
હું'ં ૩ જગ દારિદ્ર દુઃખ દૂરે હરી રે લોલ, પ્રભુ થયા
હીક્ષાયે ઉજમાલને; મહિપતિયે મહોટા ઓઝવે રે લોલ, કરી
વરતાઓ મંગલ માલને, હું'ં ૪ ભક્ત ઇંદ્રોયે તીથોદક ગ્રહી રે
લોલ, સ્નાયો સ્વામી તણો લુસ્યો અંગને, ગંધ માલ્ય અલં-
કારે ભૂષિયા રે લોલ, દેખી ઉઠે ભક્તિના તરંગને, હું'ં ૫ કાતિ
વડ દશમિ વિજય મુહૂર્તે રે લોલ; ચંદ્ર પ્રભા શિખિકા રચાયને;
મધ્યભાગે સિંહાસન શોભતું રે લોલ, તેમાં બેસી ચાલ્યા જિન-
રાયને, હું'ં ૬ સુર નરવર નારી નાથના રે લોલ, શુભ ગાવે ભાવે
એકતાનને; ક્ષત્રીકુંડ મધ્યે થઈ આવીયા રે લોલ, જીહ્વા જ્ઞાતખંડ
ઉધાનને, હું'ં ૭ તરવર અશોક તરતલે રે લોલ, કરો છકુંભત્ત
ચોવીહારને; હંત્યુત્તરારિક્ષ ચંદ્ર યોગમાં રે લોલ, સ્વામી હીક્ષા
લીયે સુખકારને, હું'ં ૮ ભાવે કોધાદિ દ્રવ્ય કેશ લુંચીને રે
લોલ, થયા બાહ્યાભ્યંતર નિર્ઘેયને; સાદ્ય વિના એકાકિએ
સાધીયો રે લોલ, સવિજીવ સુખાકારી પંથને, હું'ં ૯ મનપર્યવ
જ્ઞાન ત્યાં ઉપજ્યુ' રે લોલ, ચઢિનાણી કરે વિહારને; પ્રભુ સહજ
કલાનિધિ ગાવતાં રે લોલ, ભવસાગર તણો પામે પારને, હું'ં ૧૦
ઢાલ ચોથી.

(સાંભલરે તું સજની મારી રજની ક્યાં રમી આવીજી—એ દેશીમાં.)

શ્રીવીરજિજ્ઞેશ્વર જગપરમેશ્વર, શાસનપતિ ઉપગારીજી;
છઉમત્યપણે પ્રભુ ઉઘ તપકોનો, ઘેર પરિસહ ધારી; પ્રભુજી
સુખકારી, ઉપગારી મહાવીર ભગવાન, પ્રભુજી સુખકારી ૧
એ આંકણીં ॥ નવ ચોમાસી છ દોયમાસી, એક માસી કરી
બારેજી; દોય તિમાસી દોય અઢીમાસી, મહાભદ્રતપ દિન-

આરે પ્ર૦ ૨ એક છમાસી પૂરણ મૌની, ફળ પંચદિન ઉણીલ; બહુતેર પાસખમણ કીચે પ્રભુલ, દોઢમાસી કરી ફતી ॥ પ્ર૦ ૩ છંતપ દોયસે ઓગણતીસ, દોય દિન પ્રતિમાભદ્રલ; અકૂમ તપ ખારે કીના જિનલ, દિન દશ સર્વતોભદ્ર, ૪ તિનસો ઓગણ-પચાસ પારણા દિન, સર્વ તપ જલખિન કીનોલ, અંતરમુદ્ધર્ત માત્ર પ્રભુ વીરકો, નિદ્રા પ્રમાદકાલ લીનો, પ્ર૦ ૫ ન નિત્ય ભક્ત ન ચઉથભક્ત, જઘન્યે છંદ આદરીઓલ; મંગલકારો એ તપ ધારી, સમતા ગુણ ગણ હરીઓ, પ્ર૦ ૬ પક્ષ અધિક સાડાખાર વરષે, પામ્યા છઉમથ પારોલ; સહજકલાનિધિ જગ ગુરૂ સાહિબ, ભવસાગરસે ઉધારો, પ્ર૦ ૭

શ્રીસિદ્ધાચલ તીર્થરાજ સ્તવન

આજ આનંદ ધરી, સખીરી આજ આનંદ ધરી (એ. આંકણી૦) શ્રીવિમલાચલ વિમલતીર્થકી, સ્થાપના નિરખી ખરી; રોમ રોમ આનંદ ભયો મેરે, ભાવ સખ હૃદય ધરી ॥ સખીરી આજ૦ ॥ ૧ ॥ પુન્ય ઉદયસે હરિસણ હોવે, નયનાનંદ ભરી; દ્રવ્ય ભાવસે પૂજન કરતે, અઘ સખ જાય ટટ્ટી ॥ સખીરી આજ૦ ॥ ૨ ॥ જંગમતીર્થ પ્રથમનાથ પ્રભુ, એ ગિરિપર વિચરી; પૂરવ મુનિવર તીર્થ સરણકર, વર્ધા મુક્તિપુરી ॥ સખીરી આજ૦ ॥ ૩ ॥ શ્રીસિદ્ધાચલ તીર્થરાજકી, અપૂરવ રચના કરી; વિક્રમપુરવાસી પ્રભુ ગુણ ખ્યાસી, ઉદયચંદ્ર ભાવ ધરી ॥ આજ૦ ॥ ૪ ॥ ઓગણિશ છઉતેર આસોજ પૂનિમ, ભેટયા વિમલ-ગિરિ; શ્રીભાતૃચંદ્રસરીશ્વર સદ્ગુરૂ, ભવસાગરમે'તરી ॥ સખીરી આજ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રીઅષ્ટાપદતીર્થ સ્તવન.

(તું પરમેશ્વર મેરો અનિતનિન, તું પરમેશ્વર મેરો—એ. દેશી.)

અષ્ટાપદ નિત્ય વંદો હો ભવિ તુમે, અષ્ટાપદ નિત્ય વંદો
(એ આંકણી.) અષ્ટાપદ તીરથકો મહિમા, કહેતાં નાવે પાર;
ભરતનરેશ્વર એ તીરથવર, સ્થાપ્યો ભવ્ય ઉદાર ॥ હોં અં ॥
૧ ॥ સુવર્ણમય એ તીરથ રોહો, આઠ પાવડીઆધાર; ખત્રિશ
કોષકો ઉચો દિશે, દરસને દુઃખ હરનાર ॥ હોં ભવિં અં
૨ ॥ ચોવીશ જિનવર માનવરણુધર, સમનાસા સુખકાર; ઇશુ
ગિરિવર પર રિસહજિણેશ્વર, પામ્યા શિવસુખ સાર ॥ હોં
ભવિં અં ૩ ॥ ચર્કિ સગર સાઠ સહસ્ર પુત્રોને, રક્ષા કરી
હીતકાર; જન્મ પૂરણુકરી સ્વર્ગે સિધાવ્યા, ભક્તિ ભલિ રચનાર ॥
હોં ભવિં અં ૪ ॥ પુષ્પક નામ વિમાનમેં ખેઠકે, રાવણ
મંદોદરી નાર; અષ્ટાપદ તીરથકોં ફરસી, કીઓ આતમ ઉદાર ॥
હોં ભવિં અં ૫ ॥ ગૌતમસ્વામી લખધિધામી, પ્રભુકા
મુખ્ય ગણધાર, આતમ શક્તિ વ્યક્તિ કરકે, ભેટયા તીરથ
જયકાર ॥ હોં ભવિં અં ૬ ॥ વિક્રમ ઓગણિશ છિઓતેર
આસોજ, સુદિ પૂનમ ભલિ ધાર; વિકાનેરમેં ઓચ્છવ મહોચ્છવ,
દેખત આનંદ અપાર, હોં ભવિં અં ૭ ॥ શ્રાવક કુલ
હીપક મેઘરાજ સુત, ઉદયચંદ્ર મનોહાર; અષ્ટાપદતીરથ રચનાકર,
વર્તાયો જય જયકાર, હોં ભવિં અં ૮ ॥ નાગપુરીય વડ
તપગચ્છ ધારી. શ્રીભાતૃચંદ્રસરિ સાર; એ તીરથકી સ્તવના
કરતા, લહો ભવસાગર પાર, હોં ભવિં અં ૯ ॥ ઇતિ.

અથ શ્રીચૈત્યવંદનો.

(૧)

શ્રીપાર્શ્વનાથો ભવપાપતાપ,—પ્રશાંતધારાધરઆકરુપઃ ॥
વિગ્નોઘટતા પ્રણુતોરગેંદ્રઃ, સમસ્તકલ્યાણકરો જિનેંદ્રઃ ॥૧॥

૨ શ્રીસિદ્ધચક્ર ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધચક્ર પ્રણમું મુદ્ધા, પરમાણ્વંદ પ્રકાશ;	
આલંબનથી ઉપજે, આત્મજ્યોતિ ઉદ્દાસ.	૧
ચિત્તસમાધિ કારણું, ધ્યાતા ધ્યાન વિકાશ;	
સિદ્ધચક્ર આરાધતાં, પામે શિવપદ વાસ.	૨
અવસર પામી સેવતા, ગુણગુણનો આવાસ;	
બવસાગરથી તારજો, બવોબવ હું તુંમ દાસ.	કથંતિ.

૩

આજ સફલ દિન માહરો, જન્મ કૃતારથ આજ;	
મેં લેટયા બવભયહરણ, સિદ્ધચક્ર મહારાજ	॥૧॥
અરિહંત સિદ્ધ સુરિવરા, વાયક મુનિ સુખકાર;	
સમ્યગ્ દરિસણુ જ્ઞાન ચરણ, તપ નવપદ મનોહાર	॥૨॥
બાર આઠ છત્તિસ ગુણ; પચવીસ સત્યાવીસ;	
પરમેષ્ઠી પદ પાંચકા, ગુંણ સમરો નિશદિથ	॥૩॥
અડસઠ એકાવન કુનિ, સિત્તેર ઓર પચાસ;	
લેહ લાલી પરે ધ્યાવતા, દરિસન આદિ વિકાશ	॥૪॥
મેત રક્ત પીત નીલ શ્યામ, વણુ પંચ પદ ધાર;	
ઉન્નવલ વણું ધ્યાધ્યે, દરિસનાદિક પદ ચાર	॥૫॥
મંડલકી રચના રચી, અપૂરવ અતિ મનોહાર;	
ધમં ઉદય હ્રદયે ભયો, શિવસુખકો કરનાર	॥૬॥
સિદ્ધચક્ર મંડલ કમલ, ધ્યાવે ધ્યાન ઉદાર;	
બવ પાતકકો દૂર કરે, કરે આતમ ઉદ્ધાર	॥૭॥
સિદ્ધચક્રકે ધ્યાનસેં દુખ દોહગ મીટ ભય;	
સુખસંપત્તિ જટમે વધે, આતમ ગુણ વિકસાય	॥૮॥

કર્મ મેલ દૂરે કર્યા, પામ્યા શિવપદ સોય ॥૩૮॥
કષ્ટપટ્ટા ને કામકુંભ, પૂરે મનના ઠોડ;

પ્રભુ સેવાથી તે મિલે, જો મનસા હોય અઠોલ ॥૩૯॥
પ્રભુ સેવા ભાવે કરે, પ્રેમ ધરી મનરંગ;

દુઃખ દોહગ દૂરે ટલે, પામે સુખ મનરંગ ॥૪૦॥ ઇતિ.

૭ શ્રીજિનેંદ્ર ચૈત્યવંદન

જીવડા જિનવર પૂજ્યે, જિન પૂજ્યાં સુખ થાય;

દુઃખ દોહગ દૂરે ટલે, મન વંછિત ફલદાય ॥૧॥

જ્ઞાનાવરણી ક્ષય કરી, દર્શનાવરણી કર્મ;

વેદની કર્મ દૂરે કસી, ટાડ્યું મોહની કર્મ ॥૨॥

નામ કર્મ ને આયુ કર્મ, ગોત્ર કર્મ અંતરાય;

અષ્ટકર્મ તે એણી પરે, દૂરકર્યા મહારાય ॥૩॥

દોષ અઢારે ક્ષય ગયા, અને પ્રગટયા શુભ અનંત;

અંતરંગ સુખ ભોગવો, નિશ્ચલ ધીર મહંત ॥૪॥

ત્રણ જીવનમાં તું વડો, તુમ સમ અવર ન કોય;

ઈંદ્ર ચંદ્રને ચક્ષવા, તુજ પદ સેવે સોય ॥૫॥

પૂજા કરતાં પ્રાણીયા, પોતે પૂજનીક હોય;

આભવ પરભવ સુખ ધણા, તસ તોલે નહિ કોય ॥૬॥ ઇતિ

૮ શ્રીસિદ્ધાયલજનું ચૈત્યવંદન.

શ્રીસિદ્ધાયલ મંડલો, આદિજિનેશ્વર રાય;

અવિચલ સુખદાયક પ્રભુ, પ્રભુમું મન વચ કાય. ૧

શુદ્ધ ભાવથી સેવના, પ્રભુ ચરણોની થાય;

પારસમણીના સ્પર્શથી, ચેતન કનક હો ભાય. ૨

વિમલાચલને વંદતા, વિમલમતિ પ્રકટાય;

વિમલાચલ ગુણ આતમા, વિમલાચલ ગુણ ગામ. ૩
 એ ગિરિરાજને સેવતાં, પાંડવને શુકરાચ;
 આવ્ય્યા શેલગમુનિ, શાસ્વત સ્થાન સિધાચ. ૪
 અર્ધૂર્વાભાવ જ્યાં ઉદ્ધસ્યો, મુદ્ધિ વૃદ્ધિ આઠાચ;
 અંથી લેહ થયો તહા, આતમ અતિ ઉલસાચ. ૫
 સમ્યગ્ દર્શન પામતાં, ભવ ભાવઠ દૂર જાય;
 ચરમાનંદ પ્રગટે તહા, સાગરમાં ન સમાય. ૬ ઇતિ.

૯ શ્રીશાંતિનાથ ચૈત્યવંદન.

જય જય શાંતિ જિજ્ઞાસુ દેવ, હથિણાપુર સ્વામી;
 વિશ્વશેન કુલચંદ સમ, પ્રજ્ઞ અંતરજમી ॥૧॥
 અચિર ઉરસર હંસવર, જિનવર જયકારી;
 મારી રોગ નિવારિને, ક્રીતિ વિસ્તારી ॥૨॥
 સોલમા જિનવર સેવિયેએ, સેવત મુખ ઠાતાર;
 કરૂણાનિધિ કરૂણા કરી, હર સાગર સંસાર ॥૩॥ ઇતિ
 ૧૦ (૨)

અજ અવિનાશી આપ્ત ઇશ, અકલંક અરૂપી;
 સિદ્ધ બુદ્ધ ભગવંત તું, અનંતજ્ઞાન સ્વરૂપી. ૧
 તુજ સ્વરૂપ મુજ મન વિષે, ધ્યાવું અહનિશ દેવ;
 ચંચલ ચિત્ત થીર નવિ રહે, અનાદિ કર્મની દેવ. ૨
 શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબાએ, વિનતિ એ અવધાર;
 વારંવાર વંદન કરું, કર ભવસાગર પાર. ૩ ઇતિ.

૧૧ શ્રીમહિનાથનું ચૈત્યવંદન.

આજ શુભોદય માહરો, લેટયા શ્રીભગવંત;
 વંદન કરું હું ભાવશું, મહિનાથ ગુણવંત. ૧

પાપ તિમિર અલગ થયા, શરણે આવ્યો આજ;
કરૂણાનિધિ કરૂણા કરી, તારો ગરિબનિવાજ.

૨

યોગક્ષેમંકર સાહિબાએ, આત્મતણા આધાર;
તુજ ગુણ સાગર સમ કહ્યા, કોઈ ન પામે પાર.

૩ ઇતિ.

૧૨ શ્રીનેમનાથનુ ચૈત્યવંદન.

ગિરનારે શ્રીનેમિજિન, બાલ પ્રદાયારી;

યોગીશ્વર તુજ ધ્યાનથી, પામે શિવનારી.

૧

વંદન પૂજન પ્રભુ તણો, ભવો ભવ સુખકારી;

અષ્ટ મહા ભય દૂર હરે, મહિમા જસ ભારી.

૨

હું તુજ શરણે આવિઓએ, ભવસાગરથી તાર;

સેવક વંછિત કલ્પતડ, ધરિઓ હૃદય મઝાર.

૩ ઇતિ.

૧૩ (૨)

સમુદ્રવિજય કુલચંદ નંદ, શિવાદેવી જાયા,

ચાહવ વંશ નલોમણી, સૌરીપુર ઠાયા

૥૧૥

બાલ થકી પ્રદાયયં ધર, ગત માર પ્રચાર;

લોકતા નિજ આત્મિક ગુણ, ત્યાગી સુખકાર

૥૨૥

નિઃકારણ જગ જીવનો એ, આશાનો વિસરામ;

દીન દયાલ શિરોમણી, પૂરણ સુર તડ કામ

૥૩૥

પશુ પોકાર સુણી કરીએ, છાંડી ગૃહસ્થ વાસ;

તત ખિણ સંજમ આહરિ, કરી કર્ગનો નાશ

૥૪૥

કેવલ શ્રી પામી કરિએ, પોતા મુગતિ મઝાર;

જન્મ મરણ ભય દાલિને, કર ભવ સાગર પાર

૥૫૥ ઇતિ

૧૪ શ્રીપાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન.

પ્રેમે પ્રભુપ્રેમ પ્રહસમે, પાર્શ્વજિનેશ્વરદેવ;

મૂરતિ શાંતિ દાયિની, અહનિશ કરે તસ સેવ

૥૬૥

શાંત સુધારસ ઝીલતી, મુદ્રા મોહનગારી;
 આણુ વહુ પ્રભુ તાહરી, કર ભવજલપારી ॥૨॥
 તુજ મૂરતી મન રતિ કરે, શાસ્વતા સુખની એહ;
 અશ્વસેન વામા કુળે, નભ મણી ગુણ મણી ગેહ ॥૩॥
 જગ ચિન્તામણી જગ ગુરૂ, જગ બંધવ જગ લાણુ;
 સેવક ઉદ્ધરી આપનો, કરજો આપ સમાન ॥૪॥
 સાચર દેખી ચંદ્રને, ભરતિ કરી મકલાય;
 સહજ કલાનિધિ આપને, નિરખિ ચિત્ત હરખાય ॥૫॥ ધતિ

૧૫ (૨)

જય જય જગદાનંદ પ્રભુ, જગગુરૂ જગદાધાર;
 જગ બંધવ જગ સત્યવાહ, જગ જન તારણહાર. ૧
 શ્રીશંખેશ્વર સાહિબા, સામલિયા સુખકાર;
 ચિંતિત ચિંતામણી ધણી, સેવક જન દાતાર. ૨
 સ્વામિ શરણે આવિઓ એ, શરણાગત સાધાર;
 શાંત સુધારસ સાગર, વંદું વારંવાર. ૩ ધતિ.

૧૬ શ્રીમહાવીરસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.
 બારગુણે શોભિત છે, જગમાં તું જિનશય;
 વર્ધમાન પ્રભુ વંદતા, કંચન વરણી કાય. ૧
 પ્રાતિહાયથી દીપતાં, સહજ અતિશય ચાર;
 અગિઆર પ્રગટે કર્મક્ષયે, ઓગણિશ મુરકૃત ધાર. ૨
 ઓત્રિશ અતિશયે શોભતાં, વાણી ગુણ પાંત્રિશ;
 અનંત ચતુષ્ઠય સંપદા, પામ્યા શ્રીજગદીશ. ૩
 નિજગુણમાં રમતા સદાએ, શાશ્વત સુખમાં ભીન;
 ગુણ સાગર પ્રભુ તારજો, સેવક શરણાધીન. ૪ ધતિ.

(૨)

આજ શુભોદય માહરો, કરૂણાનિધિ ફીઠા;	
આનંદ ઉરમાં ઉછર્યો, કર્મ ગયા ધીઠા.	૧
અહો પ્રભુ મુદ્રા પેખતાં, શાંતરૂપ સુખકાર;	
ભાવ વીર મુજ સાંભરે, અનંતગુણ ભંડાર.	૨
ચિત્ત સમાધિ કારણે એ, પ્રભુ તુજ ધ્યાન આધાર;	
અન્યાબાધ સુખદાયક, ભવસાગર હરનાર.	૩ ઇતિ.

(૩)

શ્રીવીરજિનેશ્વર વંદિયે, શાસનપતિ જિનરાય;	
વિઘ્ન સમૂહ દૂરે ટલે, જેના ચરણ પસાય.	૧
ધ્યાન ધરૂં એક આપનું, અવર ન માનું આણ;	
ભવ ભવ ભમતા પામિએ, ચરણકમલ જગલાણ	૨
આનન આનંદિત સદાએ, સોવનવર્ણ શરીર;	
બહુતેર વર્ષ આયુ પ્રભુ, પાસ્યા ભવોદધિ તીર.	૩
પંચાનન લંછન ભદ્રું સાત હાથ તનુ માન.	
સિદ્ધારથ નૃપ કુલ તિલક, ત્રિશલા સુત ભગવાન.	૪
અશોકવૃક્ષ સુરપુષ્પવૃષ્ટિ દિવ્યધ્વનિ ચામર.	
સિંહાસનવર ભામંડલ, દુંદુભિ છત્ર સુખકર.	૫
પ્રાતિહારજ આઠ એ, સુરવર કૃત જાણ	
ભાવ તીર્થંકરપણે યદા, નિર્મલ કેવલનાણ.	૬
અપાયઅપગમ અતિશય, વળી પૂજતિશય;	
જ્ઞાનાતિશયે શોભતા, વચનથી કરે નિર્ભય	૭
બાર ગુણે જગ જીવના, અંતર અધ મલ હર	
અવ્યય પદ અર્થી સદા, સેવે ગુણ સાગર.	૮ ઇતિ.

૧૭ શ્રીપર્યુષણપર્વનું ચેત્યવંદન.

- અરિહંત ઉપકારી પ્રભુ, સકલ જીવ સુખકાર;
 શાસનપતિ ચોવીસમા, ભવોદધિ તારણહાર. ૧
- શ્રીમહાવીર જિનેશ્વરે, ભાખ્યો ભવિ હિતકાર;
 સર્વ પર્વમાં શ્રેષ્ઠતમ, પર્વ પન્નગુસણ સાર. ૨
- અહો શ્રીવીર દયાલુતા, રક્ષા નિમિત્ત વડુ કાય;
 ભાહરવા શુદ્ધિ પંચમી, પર્વ પન્નગુસણ ઠાય. ૩
- શ્રીજિન વીરે આદર્યું, ગણધર તેહિજ ધાર;
 આચારજ ઉવજ્જાય મુનિ, વરતી લહે ભવપાર. ૪
- ત્રણે લોકની સંપદા, જેમ કોઈ લહી હરખાય;
 પ્રભુ આજ્ઞાથી નિકટ ભવિ, અધિક આનંદિત થાય, ૫
- નિમિત્તવાસી જીવડો, અશુભ નિમિત્ત ભટકાય;
 શુભ નિમિત્ત પામી કરી, ચેતન સુખીઓ થાય. ૬
- ત્રણે કાલ આરાધતા, ધ્યાતા ધ્યેય સ્મરૂપ;
 પ્રગટે સાગર સમ ગુણો, ચિદાનંદ ધનરૂપ. ૭ ઇતિ-

અથ શ્રી સ્તુતિઓ.

(હરિગીત)

- અષ્ટાપદે શ્રી આદિજિનવર વીર પાવાપુરી વરૂં,
 વામુપૂજ્ય ચંપાનચરી સિદ્ધાનેમ રૈવત ગિરિવરૂં.
 સમેતસિખરે વિશ જિનવર સુકિત પોહોતા મુનિવરૂં,
 ચોવીશ જિનવર નિલ વંદુ સમર સંઘે સુખકરૂં. ૧

(સમાપ્ત.)

બે-બેલ.

આ સ્તવન સંમહની ચોવીશીઓ હસ્તલિખિત પ્રતો ઉપરથી બનતી કોશિશે શુદ્ધ કરાવી છપાવેલ છે. તેની મુની ગુજરાતી ભાષા, રાગ, દેશીઓ વિગેરે જેમ હતા તેમજ કાવ્ય રાખેલ છે.

પહેલી સ્તવન ચોવીશી (ખાન. ૧ થી. ૧૭ સુધી) ના કર્તા શ્રીમાન ગુપ્તરીય વૃહત્તયમચ્છાધરાજ શ્રીવાદિદેવસૂરિની પરંપરામાં થએલ યુગપ્રધાન શ્રીપાર્શ્વચંદ્રસૂરીશ્વર સંતાનીય શ્રીકનકચંદ્રસૂરીશ્વરના શિષ્યોપાધ્યાય શ્રીભીષ-જ્યયંદ્રજી, તેમના શિષ્ય વાગકવર શ્રી વખતચંદ્રજીના તેમના શિષ્ય વિક્રમના ૧૮ માં સૈકામાં થએલ મહામહોપાધ્યાય શ્રીસાગરચંદ્રજી મહારાજ છે.

બીજી ચોવીશી (પૃષ્ઠ. ૧૯ થી ૩૨ સુધી) મહામહોપાધ્યાય શ્રીકર્મચંદ્રજી મુનિરાજે વિ. સં. ૧૭૯૪ ના કાણુજી નામના વિકાસેર મધ્યે રચેલ છે. તેઓશ્રી ઉપરોક્ત ગચ્છના શ્રીવાદિદેવસૂરિની પરંપરામાં થએલ શ્રીજયચંદ્રસૂરિના શિષ્ય વાયનાયાર્ય શ્રીપ્રમોદચંદ્રજીના શિષ્ય હોવા જોઈએ. તે નામના ગુદાગુદા ઉપાધ્યાયો થએલા છે. તેપણ સંવતના આધારે તેઓ તેમના શિષ્ય હોય એમ જણાય છે.

ત્રીજી ચોવીશી (પૃષ્ઠ ૩૩ થી ૬૬ સુધી) ના કર્તા ઉપરોક્ત ગચ્છના શ્રીરાજચંદ્રસૂરિના શિષ્ય વાયકવર શ્રીમાનચંદ્રજીના શિષ્ય મહામહોપાધ્યાય શ્રી પ્રેમચંદ્રજી મુનિરાજ છે. આના ઉપરથી એમ તારવી શકાય કે તેઓ વિ. સં. ૧૬૫૦ ના અરસામાં થયા હશે.

આ ચોવીશીઓ ઉપરાંત કેટલાંક છટક મનોરંજક સ્તવનો તથા ચૈત્ય-વંદનો પણ છે.

આ ચોવીશીઓ તથા સ્તવનો શુદ્ધકરાવી લખાવવામાં તથા તેના પુદ્ધિ વિગેરે તપાનવામાં જે સહાય મુનિમહારાજ શ્રીસાગરચંદ્રજીએ આપેલ છે તે માટે તેઓશ્રીનો ઉપકાર આવાની આ તક લઉં છું.

લખવા સખધીનો અર્થ વિકાસેરવાસી, જ્ઞાનગુણવૃદ્ધિના પ્યાસી સુઆવક આગુજી આદરમયજી જસકરજી રામપુરીઆએ આપેલ છે માટે તેમનો તથા આ પુસ્તક છપાવવામાં સહાય કર્તાઓના અગ્રે આભાર માનવામાં આવે છે.

મોધીજીની જન્મ તિથિ સં. ૧૬૭૭

લી. મયાલાલ ઠાકરશી શાહ બી. એ.

રાજનગર (સામલાની પોલ)

प्रभुप्रार्थना.

(शाईलविहीडित वृत्तम्)

पूजानन्दमयं, भद्रोदयमयं, देवदययिहृदयमयं,
 रूपातीतमयं स्वर्गपरमणुं स्वात्मविहीश्रीमयम;
 ज्ञानोद्योतमयं कृपारसमयं स्वादाहविद्यालयं,
 श्रीसिद्धायलतीर्थराजमनिशं, वन्देऽहमाहीश्वरम् ॥ १ ॥

(वसन्ततिक्षका वृत्तम्)

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ !,
 तुभ्यं नमः क्षितितल्लामलभूषणाय;
 तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय,
 तुभ्यं नमो जिन ! लवोदधिशोषणाय ॥ २ ॥

(शाईलविहीडित वृत्तम्)

नित्यानन्दपद्ममाधुसरणी, श्रेयोऽवनिसारिणी,
 संसारार्णवतारण्युक्तरणी विद्यार्द्धिवस्तारिणी;
 पुण्याङ्कुरलक्ष्मणरुक्मणी व्यामोहसंहारिणी,
 प्रीत्यै कस्य न ते भिद्यार्तिहरणी, भूर्तिर्भनोहारिणी ॥ ३ ॥

